

به نائومـيـدى له نوپژى لادا
 به بهنگ و باده خـهـمى بهبادا
 به شوپن خه يالا كه وته بهنگ كيشى
 شاهى له دهست چوو كه وته دهرويشى
 پي هه لـخـزينه وه سه سه ئيبليس
 ريشى ته ماعكار به قنگى موفليس

- (۱) له كاتى خویدا كه پيره ميترد ئەم شيعره ي بلارو كردۆته وه نامازه ي بۆ سه رچا وه كه ي نه كردوه!
 (۲) ته ما: ته ماع
 (۳) لای م. ه. نووسراوه (كۆشكىك) به لام له ئەسله كه ي پيره ميترد (قه سري) نووسراوه.
 (۴) وشه ي (ساحيب) بووه به (خاوه ن)!
 (۵) وشه ي: (فيكرى) لای م. ه. بووه به (بيري).

به ردناش (۱)

۱۹۴۲

به ردناشيك عه شقى خواى كه وته سه ر
 خواى خوڤن ئه ويست و له را بي خه به ر
 بۆ خوا په رستى چوه كيشى (طور)
 شاخه كه ي تاشى بۆ خوڤى كرد به ژوو ر
 واى ئەزانی خوا وهك ئيمه وايه
 ده به سستى نان و نوپژ و كه وايه
 ئەيو ت خواى خۆم بينايى چاوان
 رۆژتيك وه ره لام ببه به ميوان
 دهست و پي ت ئه شۆم به سا بوون و ئاو
 نالچه ي پيلاوت ئه خه مه سه رچاو
 ئەچم له لای شوان شيرت بۆ دپنم
 عوود و بخوردت بۆ ئه سووتينم
 ماندووى سه ر خه ويك بشكينه له لام
 ئيشكت ئه گرم، مه ترسه نازام

ئه پارا به وه و هه روا ئه ينالان
 به سوژ و گريان جه رگى ئه سووتان
 تا رۆژى مووسا چوه كيشى طور
 گوپى له دهنگى بوو، ئه ينالان له دوور
 چوو پي تى وت كا برا: بۆچ تۆ نازانى
 خوا به شه ر نييه بيت به ميوانى
 جارتيك من وتم خوتم نيشانده
 فه رمووى، ناميينى، خو ت ئه زيه ت مه ده
 سه نگ ته راش گريا به دلشكاوى
 خوا فه رمووى مووسا تۆ ناته واوى
 خو شه ويستى من بۆچ ئه ره نجيينى
 ئه و دلته ي منى تيام ئه يشكيينى
 ئه وى به زيان زكـرى من ئه كا
 هيچه، ئەم بۆ من، وا كيشو كون ئه كا

- (۱) پيره ميترد ئەم چيرۆكه ي له كتيبي (ئيسماعيل نامه) وه وه رگرتوه. كه چيرۆكيتكى تيباه به ناوى (سه نگ ته راش) ه وه.

په ند و نامۆزگارى بۆ بازركان (۱)

پياويكى كورد چوو بۆ به سرا
 سبه ينان شيرى ئه گي ترا
 به كا و به ك ئاوى تيبه كرد
 قازانجى زۆرى لي ئه كرد
 سه رمايه ي بوو به سه د ليره
 هه سستا بيته وه بۆ ئيره
 سوارى پا پۆر بوو بۆ به غدا
 شه ويك له به ر مانگه شه ودا
 خه ريك بوو پاره بژميرى
 خوا خراب بۆ خراب ئه نيرى

وهرگیراوه، کابراش کورد نه بووه. بهلام پیره میترد له رتی نه چیرۆکه هونراوه وه نامۆزگاری بازرگانه کانی خۆمانی کردووه که فروفیتل نه کهن.

مهیموون و دارتاش

«له عه ره بییه وه وهرگیراوه»

۱۹۳۷

پیاویکی دارتاش مهیموونیکي بوو
بۆ هه موو ئیشیک له گه لیا ته چوو
هۆگری بووبوو لای هه لوه ستابوو
مهیموون شاگرد بوو دارتاش وه ستا بوو
که نه یوت ته شوین، زوو بۆی نه هینا
شه قه ی مشاری بۆ دائه هینا
پۆژیک وه ستاکه ی داری نه قلاشت
جار جاره به پواز له نگه ری نه داشت
به ته ور داره که ی نه قلیشانده وه
به پواز له یه که ی نه ره وانده وه
وه ختی نیوه رۆ چوو بوو بۆ سه ر ئاو
مهیمون هاته جیی وه ک وه ستای ته واو
خۆی قیت کرده وه له جیی نه و دانیش
کلکی خۆی به شوین قلیشدا داهیش
پوازی ده رهینا و کلکی پیوه بوو
که وته قیژ و هوور ئاگری تی به ره بوو
قلیشی جیی پواز یه کدگیر بووبوو
کلکی مهیموونی تونگ تی چه سپیوو
مهیموونی غه شیم بوو به فاقه وه
نه ینالان به دهم واقه واقه وه
له واقه ی مهیموون خه لک گردبوونه وه
چوونه پیشه وه، لپی ورد بوونه وه
کلکی گیرابوو، له قلیشی دار
ریگه ی نه ده بوو که وتبووه هاوار

مهیموونی قه پتان په یدابوو
نه و کیسه ی لیره که ی تیابوو
فرانی و به دارا هه لگه را
کوردی ئارامی لی بر
ریشی رنیسه وه به گریان
هاواری برده بهر قه پتان
قه پتان هه ر چه ند لپی توند نه بوو
مهیموون به ره و ژوورتر نه چوو
تا گه بییه ته وقه سه ری دار
لیره یه کی بۆ خسته خوار
یه کیکی هاویشته ناو ئاو
تا سه د لیره که ی کرد ته واو
یه کیکی بۆ ئاو یه کیکی بۆ کورد
ئا به م پییه به شی نه کرد
کوردی شیت بوو له تاوانا
هه ستا چوو به گژ قه پتان
قه پتان هه ر وا واقی ورما
له م هه رایه سه ری سوورما
به کورده ی وت: تو خوا به دبه خت
نه م پارده یه ت له کوئی ده ستکه وت
وتی: شیر فرۆشیم نه کرد
به چه ند سالم گرده وه کرد
وتی: تیگه یشتم چییه
سووچی مهیموونی تیا نییه
نیوه ی هی ئاو بوو که وته ئاو
تۆش به شی خۆت وهرگرت ته واو
کاسب خۆشه ویستی خوايه
حه رام بۆ که سب ئاگر و کایه

(۱) مامۆستا م. ه. ده رباری نه م شیعره له لاپه ره ۲۴ ی دیوانی پیره میتردا نووسیویه: نه م چیرۆکه له بیگانه وه

وهستا له تاوا سهراوی نه کرد
هاتهوه پوازی لییدا دهستوبورد
مهیموون رزگار بوو به کوله مه رگی
به لام ژانه که هی گه یشتبووه جه رگی
مهیموون چۆن ئه بیته به وهستای دارتاش
بولبول و قازو^(۱) نابین به یژلداش
ناگاته پایه مهردی ناحساب
نان بو نانهوا گۆشتیش بو قهساب
قهت رتیک ناکهون حوشر و قهزازی
هه ورامی و سواری، مهلا و رمبازی

(۱) لای م. ه. نووسراوه (بولبول و له قلهق).

شيعره نایینییه کانی پیره میرد

دلێکم نهوئ^(۱)

۱

۱۹۳۷

پهروهردگارا دلێکم نهوئ
که ئاگری ههوا ریتی تی نه کهوئ
ئابروویه کی بی زرق و ریا
تو، تو بناسی و پادشا، گه دا
خوایه خواستی تو به به هانه به
دهرکردنیشت به به هانه به!
ئه گهر لیم پرسن، قارتیکم نییه^(۲)
نایشزانم مایه ی بنده گیم چییه
ئنجاکه وایی چۆن ئه گه مه تو
که واته به خۆم بلایم ره نجه رۆ
دیسان من له تو ناهومیید نابم
به خوام ناسیوی هه ره ده بی چابم

ئه گهر پیم بلایی مه یکه و پیم بکه ی
دهسته لاتی من چۆن ژوور خۆت ئه خه ی^(۳)
کرده وهی منت خۆت قه رار داوه
ئیتر ئاره زوی من له کوئ ماوه
رۆحم به ره زای تووه سر و شته
ئاره زوی نه فسم حۆری به هه شته
لیقای تو که خۆی به رۆح ئه نوینی
ئیتر ئاره زوی نه فسم نامینی
له جه هه نه مه دا به یادی تووه
کوئی به هه شته ناکه م به بووه
خه لک وا ده زانن نور عباده ته
نازانن دادت به عینایه ته
زۆرمان بیست عابید به گومرا ده رچوو
ساف دلپه سه ندی لای باره گات بوو

(۱) ئه م شيعره له دیوانی پیره میردی م. ه. دا بلاونه کراوه ته وه.

(۲) قارت: کارت. مه بهستی له وهیه که کرده وهی باشی ئه مه نده نییه بچیتته به هه شته.

(۳) پیره میرد ئه م شيعره نایینیانه ی خۆی ناو ناوه (نالهی پیری پیران).

پهروهردگارا ته ماشا ئه که م^(۱)

۲

۱۹۳۷

پهروهردگارا ته ماشا ئه که م
خۆم له کرده وهی خۆم حاشا ئه که م
دل و زبانی تو داوته به من
به ههوا و هه وهس لیم بوون به دورژمن
ئه مهوئ دلیم ته نه ها توئ تیا بی
له یادی غه یری تو ته وه لای بی

ئەوسا زبەنم زىكرى تۆدەكا
 ئەتوانم بىمە بەندەى بارەگا
 ئەگىنە ھەروا بىنمەو
 تۆوى بەدنامى ئەچىنمەو
 چەند خۆشە نەشەى تۆم لە دلا بى
 شەقم لە چەند و چوونى ھەلدابى
 ئازادە سەر وەك بەرزەكى بانان
 بکەومە سەوداى ئارەزووى جانان
 تاجى ئەدھەمى بنىمە سەر سەر
 فەرمانرەوا بىم لە بەحر و لە بەر
 ياخو پەروانەى نوورى لقات بىم
 رۆحم پەروانە و خۆشەم فیدات بىم
 زۆر كەس پەروانەن بۆ شەم جەمەلئ
 با منىش بىمە سفتەى جەمەلئ

(۱) ئەم شىعرە لە دیوانى پىرەمىردى م. ھ. دا بلاونەكراوئەو.

نالەى پىرى پىران

۳

۱۹۳۷

پەرودەدگارا وا بەرە بەرە^(۱)
 سەوداى ناسىنى تۆم لەسەر سەرە
 دلم ھەمىشە رەزای تۆى ئەوئ
 گىيان لەبەدەنما ساتى ناسرەوئ
 ئەگەر لە خاکم گىيايە برۆئ
 بەزىانى حال لە زىكرت ئەدوئ
 ھەر ماكىنەيەك كە گوئى لئ دەگرم
 ئاھەنگى زىكرى تۆى لئ وەردەگرم

مەستىكەم بادەى ئارەقم ناوئ
 سارد نابىتتەو، دل بەھىچ ناوئ
 چەند خۆشە لەتوئى پەردەى نىھاندا
 شەو نور ئەبىنم لە ئاسماندا
 عەينى تەجەللا، ئاگرى كۆى (طور)ە
 ئەم نزيكتەرە و لە شارەزورە
 كەسى نزيك بئ بەبەندەگى خۆى
 تۆ نزيكتەرى لە جىسمى خۆى بۆى
 خەلكى بەعەشقى حسنى شىت ئەبن
 لىقاي تۆ وجود دەردىنى لەبن
 كە وجود نەما جا نۆيەى جانە^(۲)
 جان جىي تەجەللای جلوہى جانانە
 ھەرچى كە قووتى رۆحى تىا نەبئ
 بئ تام و كامە لايبە با نەبئ

(۱) ئەم شىعرە لە دیوانى پىرەمىردى م. ھ. دا بلاونەكراوئەو.

(۲) جان: واتە گىيان، رۆح.

خوداى بئ نياز^(۱)

۴

۱۹۳۷

خوداى بئ نياز بئ خوتش و ھامراز
 بە (دوو) خەلكى چاك بىكە سەرفراز
 يەكىيان ئەمەى غەرەزم نەبئ
 لە راستى ھىچ كەس (عوض)م نەبئ
 كەس لە كەردەووم، زبان نەبىنى
 دلم ژەنگ نەگرئ بە بوغز و كىنى
 ھەرچى دەربارەى من بەد ئەندىش بئ
 بەتسىرى قەھرى تۆ دلەى ریش بئ

دووهم قه ناعهت له ئاز ئازاد بم
 ههر چیم بدهیتتی، بهوه دلشاد بم
 كه بئ نیاز بم له ئەهلی دنیا
 ههر تو دهناسم به تاقی ته نیاسا
 ئەوسا بۆ هیچ كهس ناچه ته شی ریس
 له هه موو مالتی ناچه كاسه لیس
 له تو ناسیندا خوایه زۆر كاسم
 هۆش ییكم بهرئ تو ی پئ بناسم
 ههر تو ره بهری له كاری چاك
 (به دی) ش خۆم نه یكهم هیچ كهس پیم ناك
 ئەگهر خراپهم به ئەمری تو بئ
 چون ئەبئ جه زام دیسان به تو بئ
 حاشا ئیسنادی زۆلم به تو نادهم
 نه فسم نایه لئ له گونا ه لادهم
 خوایه مه رته بهی ره زام بدهرئ
 له دهوله مهندی و گه دايم گهرئ
 «خوایه ئەم دلهی كه تو داوتمئ
 نامه وئ بۆش بئ له یادت دهمن
 ئەمه وئ گولئ له گلم ده ربئ
 رهنگ و بۆی یادی رای تو له سه ربئ
 كردگار فه رمووت بیکه نه ته هه هشت
 فه رمووت مه یکه، شه بیتانت تی هه هشت»

(١) ئەم شیعره له دیوانی پیره میتدی م. ه. دا بلاو نه كراوه ته وه.

بۆ میعراج (١)

٥

١٩٤٩

سبهی شهو، شهوی، ئەسرای میعراج
 به هیچ (نه بی) یهك، نه درا ئەو تاجه

59

مهوله وی (٢) فه رمووی به علم الیقین
 صار رحمته، علی العالمین
 من المسجد الحرام الأقدس
 الی المسجد الأقصى المقدس
 ئەمه (صریح) ی (نص) ی قورئانه
 ئەوی ئینکاری، كرد بئ ئیمان
 شهوه و خه لوه تی، به ینی یاران
 جیی راز و نیاز، ده رده دارانه
 «شهوه و خه لوه ته، مال بئ ئەغیاره
 گشت عالم نووستوو، دۆست خه به رداره» (٣)
 - نه عتی - عصمتی بخاری - خو شه
 های های له و عه شق و جو ش و خرۆشه

(١) ئەم شیعره له دیوانی پیره میتدی م. ه. دا بلاو نه كراوه ته وه.

(٢، ٣) به سه رهاتی ئەم زیاره تهی مه وله وی بۆ لای سه یید فه تاحی جه باری زۆر بلاوه و به چه ند شیوه یه ك باس
 كراوه. ته نانهت مامۆستا مه لا عه بدولكه ربمی موده رس له دیوانی مه وله ویدا، زیاره تی مه وله وی و خو ئینده وهی
 تاكه شیعره كهی (بئسارانی) بۆ لای (شیخ عه بدولره حمان خالصی تاله بانی) زانیوه!!

به لام راستی كاره سات بهو جو زه یه كه له دیوانی (*) (سه یید فه تاحی جه باری) دا نووسراوه: مه وله وی ده چیت بۆ
 لای سه یید فه تاحی جه باری له ناوچهی جه باری، له وئ پرسیار له مالتی سه یید فه تاح ده كات، ده لئین چوه ته دتی
 تاو ئیره رز مه وله وی له گه ل ئەوه شدا كه سه ره له ئیواره و ناوه خت ئەبئ له وئیه ئه چیت بۆ ئەو دئیه، له وئیش ده لئین
 خه لكی ئاویی هه موو له (به هاره هه وارن)، مه لایش له گه لئانه. مه وله وی كاتئ له چیغ و جیگای سه یید فه تاح
 نزیک ده بیته وه ده بینی بهو نیوه شه وه خه ربکی خوا په رستبیه، بۆیه ئەم شیعره ی بئسارانی ده خو ئینتیه وه:

«شه وهن، خه لوه تن، مال بئ ئەغیاره ن

ئا له م گه رده تن، دوس خه به رداره ن»

مه لایش به بی وه ستان وه لامی ده داته وه:

«ئیراده م ئی دهن وهی كه له پوسه وه

شه ونالین وه شه ن وه لای دوسه وه»

(*) دیوانی مه لای جه باری - عه بدولجه بار محمه د جه باری له ١٩-٢٠ سالی ١٩٦٨.

60

خوای گهوره و بزورگ پادشای رتی نیاز(۱)
 بی هاوبهش، بی کس، بی شوین بی هاوراز
 تیگه پیشتننت دامی تیبتبگه
 پیتم لینا ههر توی، بی زیاد و کهم
 چاوم ههلبیری، ناسمانم دی
 وتم بی وهستتانه هاتوته دی
 نهگهر کردهوی بی (گا) (۲) نهبویه
 نهشیا بی ستوون رانه وهستتایه
 دیاره ههر چه رخی پیما و دروستی کا
 کاتیکت زانی سوا و تیکشکا
 چه رخی ماکنه ی نه رۆژ و شهوه
 بی هلم و به نزن نه خولیتتهوه
 چهوری بی ناوی، هیچ ژهنگ ناگرری
 لیک هه لئاوهشی دهستی تی نابری
 ههر له و رۆژهوه، که تیکخراوه
 هیشتا جه ریکی لی نه گورپاوه
 ههر به و پیودانه، که بۆت داناوه
 وا دیت و دهچی، هیچ نه وهستتاوه
 بی گوره و بره بی چریه و بی دهنگ
 تیکرا له کاران یهک رهنگ یهک ناههنگ
 تو نه بوویتتایه چۆن تیک نه خرا
 نه مانه له کوئی پیکه وه نه نرا
 چۆن چه رخی گهر دوون بی دهستی وهستا
 له کارا نه بووه هه تاکوئیستتا
 ناش بی ناش وهستتا نانریتهوه
 (گا) بی (هۆ) ی جوتیار ناگه ریتتهوه
 سهده هزار هزار نهستتیره ناسان

نهو دیو خیه تیوان نه دی به ناسان
 منیش نه گهریم که تو بناسم
 ناتدۆز مه وه کویر و که ساسم
 چاویکم به ری توی پی ببینم
 (أرنی) (۳) بیتر نیم، کردهوه بینم
 دهستم پی گرتوی شهر مندهم مه که
 بو به خشین (گونای) (۴) زۆر و کهم یه که
 ههر کردهوه یه که له من پرووی داوه
 له پیش کردن، لای تو نووسراوه
 که له و تهخته یه ی (۵) لای تو نووسرا بی
 کی ری ده که هوی بلتی و نابی

(*) له لاپه ره ۳۷۶ ی دیوانی پیره میتردا پیش نه شیعره به بیتیک هه به نه لئ:

«نه گهر خوات ناسی پیاریره وه»

به زممانی خوت بلا لیره وه»

(۱) نه شیعره له دیوانی پیره میتردی م. ه. دا له لاپه ره ۳۷۶ دا بلاو کراوه ته وه.

(۲) گویه نه لئین زهوی له سهه پشتی گایه و گایه کهش له سهه پشتی ماسیه. که دیاره زانست له سهه رده مه دا نهو
 جۆره خه یاله کۆنانه ی پوچ کردۆته وه.

(۳) أرنی: ناماژیه بۆ واتای هه زه تهی موسا که داوای له خوا کردهوه خۆی نیشان بدات، خواش به واتای «لن
 ترانی» وهلامی داوه ته وه.

(۴) گونا: گونا، خه تا، تاوان.

(۵) خیام له چوارینه یه کیدا به بیتیکی هه به له و واتایه ده چی. به بته که ده لئ:

«چاکه و خراپه هه رچی که نه یکه م»

یهک، یهک، تو نووسیت، من نه که ی به دناو»

جه زنی مه ولوود (۱)

نه مرۆ مه ولودی پیغهم به رمانه
 نهو پیغهم به رهی که ره به رمانه

خوا فهرمووی ئه گهر تۆم شک نه ئه برد
 چه رخی ئه فالاکم دروست نه ئه کرد
 بۆیه کم نارديه ئه م سههر زه مینه
 بلتین (رحمة للعالمین) ه
 دیاره ره حمه تی خوا ههر وا ئه بی
 ئه م دینه پاکه تی لئ پهیدا ئه بی
 ههر له رۆژه لات، هه تا رۆژئاوا
 چرای ئه م دینه تی تیا هه لکراوه
 ئه گهر دینه که تی وا چاک نه بوایه
 چون ئه م بره وه تی ته خسته کایه
 تیفلیکی بیکه س (۲) خۆی نه خوینده وار
 خودا به و دینه، کردی به سه ردار
 کاتی موعجیزه تی قورئانی نواند
 ئاینی هه موو، میلله تی شیواند
 ئاگر و ئاوی کرد به هه ره مه
 هه رچی بو بلتین، هیشتا هه ر که مه
 خوا رپی سروشتی له ده ست خۆی ناوه
 هه رچۆن ویستی، هه روا خو لقاوه
 به ئایه تی عه دلیی که هه وا دیرتکه
 موشربکه کانی هینایه رتکه
 بۆچ فه خر نه که هین به و پیتغه مبه ره
 که بو ئه نبیا هه ر ئه و سه ره ره
 موسلمان ئه بی، کرده وه تی چاک بی
 موسلمانه تی به قسه نابی
 که (وای) (متی) ی ئه و ئه هاته بهر گویم
 له شه رمه زاری نازانم له کویم
 حه یفه دین ئه مه و خو مان به دکار بین
 رۆژی شه فاعه ت لای شه رمه زار بین

با له م رۆژه دا به چاویکی ته
 رۆحی مه وه وه ی بکه هین به رابه ر

(۱) ئه م شیعره له دیوانی پیره میتدی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

(۲) مه به ست له پیتغه مبه ر (محمه ده) ه (ص).

ئه گهر (۱)

۸

۱۹۴۷

ئه گهر گونا هکار بیسی ئه و هۆشه
 بزانی عه فوم چهند له لا خو شه
 گونا ه و تۆیه ئه کا به عه مدی
 تا ئاره زووی من به یینی ته دی
 هه ندیکیش ئه لئین خوا له هه قی خۆی
 خو ش ئه بی و نابی هه قی من و تۆی
 مسقاله زه رره (شراً) یه ره یه
 زۆر ورد ده نووسه را ئه م لاپه ره یه
 راسته که تی وایه که ئه م دو عایه
 سزا و لیبووردن هه مووی به خوا یه
 پیتغه مبه ری وا هه یه قاتله
 له (أولو العزم) که چی داخله
 تو خوا بنییره دلی ویرانه
 مه روانه حیکمه ت هه روا کویرانه

(۱) ئه م شیعره له دیوانی پیره میتدی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

عەشقی تۆ(۱)

۹

پۆژی ئەزەل بوو سەرەتای عەدەم
 من و عەشقی تۆ ھا تەبویینە بەرھەم
 ئیستا کە بە پۆژ بیکەسم و پرغەم
 بە پۆژ یادی تۆم بۆ بوو بەھاو دەم
 خۆیە لە قاپیت شتتیکم ئەوئ
 دەست پادشاھ و مالداری ناکەوئ
 ئەوان خواھیشتیان بەمولک و مالە
 منیش بە تەنھا مەیلی تۆم خەیاڵە
 من ھەر چیم بوئ کە تۆ نە تەوئ
 دیارە بی شمرم چنگم ناکەوئ
 ئەو نە دەم ئەوئ کەوا مەبە خەشی
 چاکەییە و زەرەر لە تۆ ناکەوئ

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ھ. دا بلاو نەکرادەتەو.

بانگیك له لاهوتەوہ

۱۰

نووریک ئەبینم لە رووی جیھاندا(۱)
 بەرووی زەمەین و بەئاسماندا
 گوتم لە بانگیكە لە لاهوتەوہ
 تیکرا ناسوووتی پی بزوتەوہ
 دوای «لا اله الا الله» ئەلئ
 پەسول اللہییە محەممەد بەلئ
 ئەم محەممەدی کە خودای گەورە
 لە گەل فریشتەیی ئاسمان بەدەورە

سەلەواتیان دا، لە دیداری ئەو
 پۆژی جەمالی ئەو ھەلئ ئەمشەو
 ھیلالی مەکە و بەدری مەدینە
 لە مەغریب ھا تە مەشرق ئەم دینە
 خوا فەرمووی ئەگەر تۆم شک نەئەبرد
 چەرخێ ئەفلاکم دروست نەئەکرد
 بۆیەکم ناردیە ئەو سەر زەمینە
 بلئین «رحمة للعالمین» ە
 دیارە پەحمەتی خوا ھەروا ئەبئ
 ئەم دینە پاکەیی لئ پەیدا ئەبئ
 لە ئادەمەوہ دین قال کراوہ
 ئالتونئ تیزاب ھەر بەو دراوہ
 ئا ئەمە بوەتە دەلیل و ئیسپات
 پێغەمبەری تر لە دوای ئەو نەھات
 غلەیی غایەیی ئیجاد وا دەرکەوت
 خاتەمی خەقی ئەنبیای بەرکەوت
 بئ باوک و دایک ھەم نەخوئیندەوار
 خوا بەم ئاینە کردی بەسەردار
 ھەر موغجیزەییەک لە پێش ئەودا بوو
 بە ئایەتیککی قورئان بەسەرچوو
 پروانن ئایەیی عەدلی دێرئیکە
 چۆن بتسپەرستی ھینایە رێگە
 ئای ئەوسایە دین چەن بەقووەت بوو
 خەیبەریان ئەگرت بەیاھووی یاھوو
 داخەکەم ھەول و قووەتمان تیکچوو
 شێرە شەرزەکان ناوئێرنە جوو
 ئەوسایە بانگی (الله اکبر)
 (بەدر و حەنینی) ئەکرد موسەخەر
 چونکو لامان دا لە خوا شوناسی
 خوایش بۆیە ئیمەیی خستە کەساسی

ئەگىنا خوا خۆى، فەرمووى موسولمان
بيستيان دوو سەدە بۆ رۆژى مەيدان
دەواى ئەم دەردە پەشيمانىيە
چارەى پىگارى پىي رەحمانىيە
با لەم شەو دەدا بەدەيدەى غناک
هانا بەرىنە بەر شاھى لەولاک

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م.ھ.دا بلاو نەکراو تەوہ.

خۆشەويستى خوا^(۱)

۱۱

۱۹۴۹

پىغەمبەرەكەى خۆشەويستى خوا
فريامان كەوہ توو بيت و خوا
سەراى (سبحان الذى اسرا)ى تۆ
پىي زيارەتى خزمەت خوداى تۆ
ئىستا بەخوئىنى ئىسلام گولگونە
(بيت المقدس) حەوراي صەهيونە
قەومى نەجىبت كەوتە تەنگانە
جولەكە كوژيان ئەكەن ئامانە
(صلاح الدين)ى كورد بەو خزمەتە
ئىمەى روو سوور كرد وا بەو خزمەتە
بەم رەنگە كورد و عەرەبى عىراق
بۆ فەيداكارى كەوتنە ئىتتىفاق
تۆش لە پشتيان بە بۆ ئەم جىھادە
بەم يەكەتە تىيە رۆحى تۆش شادە
يا عەلى خۆ تۆى (فاتح)ى خەبەر
(ذوالفقار) لە تۆى كالان بىنە دەر

ناخ چىبەكەم ئەگەر پشتيان ناگرن
بەرگەى شەقەتەى كورگەل ناگرن
من بەپەژارەى ھاو حالىيەوہ
بە عومرى ھەشتا و سى سالىيەوہ
فرمىسكەم بەسەر پىشى سپىدا
دادە رۆژىنم لە رووى نەبىدا
گورزى گۆدزىيان لى بگەوتتە كار
زاتەن ھەر چل شەو ئەژى سەگى ھاو
(بخت النصر) يان (گىو)ى گودرزە
پەپەوئى گىوئى كورد لامان فەرزە

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى پىرەمىردى م.ھ.دا بلاو نەکراو تەوہ.

خوا ئىمەى^(۱)

۱۲

۱۹۳۹

خوا ئىمەى رەنگ رەنگ سروشت پىداوہ
رەنگى ھىچ كەسى بەكەس نەداوہ
ئەبىنى دوو كەس بەيەك ئەشوبەين
كەچى بەكردار لەيەكتەرى جوئىن
يەكئى ئارەزووى بەششیرىنييە
ئەوى ترمەيلى شىرىنى نييە
يەكئى وەك بىسزوكەر ترشى ئەوئى
نە، ناوى مەبە، ئامان نامەوئى
يەكئى سەودايى شىعەرى مەوزوونە
يەكئى بەتيرى شىعەر دلخوونە
ھىوامان ھەيە بەكشە مرە
ئەلئى پىت و تووم كەشە تۆجرە

سا توخوا مره و بمره چهن دوورن
 ههر چهند كولانه و گۆر ههر دوو ژوورن
 كۆنه پياويكمان، به تهقهه قه زوان
 نه ديني له لا، ماوه، نه ئيمان
 مه لايه كمان بوو، ته توت سنج پاره
 ته هاته ويزهت به نيه زه ياره
 ره حمهت له سوڤي ياره ي زربپۆش
 بو ي رام ته كردين ئيستري چه موش
 ئيستا دهسته يه (تۆري) كه م سه روت
 به قه مچي ياره ش نايه نه سه ر روت
 ياره مرد له لاي نامهرد نه نيتررا
 بو گرد ي ياره چهند شيعر بيتررا
 خوژگه ته مزاني ته م سه ره چيه
 ناوي هيچ كه سه سي له ناوا نيه
 كه چي تو ته لتي باميه كه م ترشه
 ته م هه موو خه لكه رووي له تو گرژه
 ده، باوكم ئيره خو كه ركوك نيه
 (مه لا باميه) ي بي بهو تو ره ييه
 يا ته گهر ترشي و ترسي خراپه
 رووي خو ت ترش مه كه شيرين به چاكه
 ته گينه كه تو مو ن و ترش رووي
 ده مي كه س كيسه نيه بيدرووي
 هي وامان هه يه كه له خوا ته دوو
 پسگاري له خوا بو كي ته برئ
 بو چ پيغه مبه ريان له شار به دوور كرد
 ئيمان ناهينري به كه س ده ستو برد

(١) ته م شيعره له ديواني پيره ميتردي م. ه. دا بلاو نه كراوه ته وه.

ئه و كه سه ي (١)

١٣

١٩٤٨

ئه و كه سه ي كه وا فه قير نه وازه
 له گه ل فريشته ي عه رشا هامراره
 وه ك كو تر به ريدا مه رو وريا به
 تا نه كه ويه چال، بانگ كه ي ته ي با به
 له ژير سه قفي كداين كو له كه ي نيه
 ته گهر برووخي ده سه لات چيه
 ته م سه قفه كه وا بي كو له كه يه
 نازاني بو تو سا يه ي تا كه يه
 كا تي ك ته زاني ته ها ويژنه چال
 يا كفت ته بي، يا بي په شته مال
 ماري گو ر ناري دو زه خ له به ره
 بو ته م دوو ده رده چي چاره سه ره
 ته گهر ماجووني خوا په رستيت برد
 خو ت له و دوو ئيشه پاراست و ده ركرد
 زو ر خو ت مه خه ره گي تري دنيا وه
 چهند مه له واني تي دا خنكا وه
 نه فست ماري كه پي كورهي شه يتان
 گهر فرسه تت دا ته گه زي به ددان
 خوا پيمان ته لي، رتي چاكه بگرين
 بو ئيمه يه تي ته زاني ته مرين
 ته گينه دياره ته و باكي نيه
 ئيحتيا جي كي پيا وچاكي نيه
 باري گونا هي قورسمان كه وته سه ر
 ته بين به كه ري شه لي بار نه به ر
 سوو چي خو ت له پيش خه لكه ببينه
 سه سوود ده رياره ي پيا وچاك به قينه

به چاوبرسيه تي هه لمه كوتهره ناو
 مورغ بو دانه يه نه كه ويته داو
 كه له كاروانا پارته پي نه بوو
 هيچ ترست نه بي بي پشتين بنوو
 نه گهر زيانته له كهسي دابي
 توش ديتته وه پيت روتيكته مابي
 پازي دهروونت مهلي له لاي كهس
 دهه دپاو مه به خوت بزانه و بهس
 وربابه وهك كووتر به پيدا مه روت
 داوي شه يتان و چال زوره بو تو
 له ژير سه قفيكدا كول كه يه نيه
 كه رووخا رووخا رووگيري چيه
 نه مه سه قفه كونه بي كول كه يه
 له گهل كول كه يه تودا تا كه يه
 تيب بگه ريگه ي دوورت له بهره
 چاكه بو نه ولا توتيشووي سه فهره
 خوا فهرموويه تي ربي چاكه بگرين
 بو ئيمه يه تي كه داوي نه مرين
 نه گينه له بهر پيغهم بهر نه بي
 چ ئيحتياجي به ئيمه نه بي
 باري گونا همان كه كه وته سه رشان
 ناچارين نه بين به كه ري شه يتان

(۱) پيهره ميترد چهند جاريك نه مه شيعره ي بلاو كردو ته وه: سالي ۱۹۴۲ له ژيني ژماره ۱۶۸۲.د. سالي ۱۹۴۶
 نوسخه ي ديواني م. ه. سالي ۱۹۴۸ له ژيني ژماره ۱۹۲۶.د. له نوسخه ي م. ه. دا شيعره كه ناته واوه و بريته
 له نۆ به يت. به لام نه وي ئيمه نووسيمانه حه قده به يته و له زور جيگادا له و جيا وازه. نه وا ليره دا نوسخه
 ناته واوه كه ي ديواني پيهره ميترد م. ه. ده نووسينه وه كه له لاپه رهي ۱۳۸۴.د. بلاوي كردو ته وه

«نه و خوا پيدا وه ي برسي نه وازه
 له گهل فريشته ي عه رشا هامرازه
 بته وي له گهل خوادا خه ريک بي
 نه بي له پياوي به دکار ته ريک بي

شيخ و سوڤي (۱)

۱۴

۱۹۴۷

شيخ چاو له دهستي سوڤي نه فامه
 نه يشزانئ نه وه ي نه يخوا حه رامه
 وه كيلي خوايه ، به هه شته نه فروشي
 وهك مانگاي گه لباخ موريد نه دوشي
 به لي مه شهوره كه سوال كيمي ايه
 به پاره ي موريد خاوه ن دنيايه
 نه گهر مه ردي خواي سوالته بوچ نه وي
 پاريز و ترشي چون ريک نه كه وي
 تا نه مه حاله مان هه روا بميني
 تا واته خوازين به وه زعي دويني

(۱) نه مه شيعره له ديواني پيهره ميترد م. ه. دا بلاو نه كراوه ته وه.

خوشه ويستي خوا (۱)

۱۵

۱۹۴۸

پيغهم به ره كه ي خوشه ويستي خوا
 هيچ كه سي ترت نه هاتوه له دوا
 دياره هه ر كاريك خوا پي سپارد ي
 وات كرد كه س نه ي كرد بو يه كي نارد ي
 فرماني خواي خوت وا هينا يه دي
 ناردني كه سي دي پيويست نه دي
 هه ر چوني ويستي تو وات كرد ده ركه وت
 به وه خاته ميب خاته ميت به ركه وت
 تويش خوت چونت ويست سروشتت وايه
 نه مه خاتيمه ي لوتفي خودا يه

خۆی و فریشتەى بەدیاری تۆ
 سلاواتیان دا له دیداری تۆ
 وا ئیمه‌یش ئەمری خوا به‌جی دینین
 سه‌له‌وات ئەده‌ین مه‌لود ئەخوینین
 به‌لام تاریکه هه‌موو لایه‌کمان
 وا (جوو) یش ته‌ماعی کردۆته لاکمان!

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م.ه.دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

خوا کاتی ویستی (۱)

۱۶

۱۹۴۹

خوا کاتی ویستی خوایی بنوینێ
 ئەمرۆی بۆ داناین له شوینێ دوینێ
 ویستی پرووی زه‌مین بێ به‌کارزار
 نه‌وه‌ی ئاده‌می هینایه پرووی کار
 دنیا به‌یه‌کدا هاتوو و ئەژهنێ
 خۆشی له‌سه‌ردا پیتی پێ ئەکه‌نێ
 له‌و میانه‌دا دانای هه‌لب‌ژارد
 پێ پیشاندانی خۆی به‌وان سپارد
 ئنجا ئەوانه‌ی که خوا ئەناسن
 ده‌ستی ئەوانه ئەگرن که کاسن
 ئەیانبه‌ن بۆ سه‌ر پتی عیلم و زانین
 بۆ توێشووی رینگای ئەولا پیک هانین
 دوو رتیبه هه‌ردوو سه‌ریه‌ک ئەچنه‌وه
 کوێرایی نه‌بی لیک جووی نابنه‌وه
 به‌کێ ته‌ریقه‌ت، به‌کێ شه‌ریعه‌ت
 ناشکرا و په‌نه‌ان هه‌ردوو حه‌قیقه‌ت
 حه‌قیقه‌ت ده‌ریا و شه‌ریعه‌ت گه‌می
 ته‌ریقه‌ت غه‌رقه‌ گه‌ر لادا که‌می

ته‌ریقه‌ت له‌سه‌ر سی قوه‌ت به‌نده
 به‌و سییه خوای خۆی ئەناسی به‌نده
 یه‌که‌میان فه‌نا و دووه‌میان وه‌فا
 سییه‌م لیقایه سه‌مه‌ره‌ی جه‌فا
 فه‌نا خۆ به‌خۆ ریسگار کردنه
 به‌ کوشتنی نه‌فس گه‌ره‌و بردنه
 وه‌فا په‌یمان و شه‌رت به‌جی هینان
 ئنجا ئەگه‌يته لای لیقای یه‌زدان
 که له خۆت برای دۆست لات حازره
 جاو شو‌را و کوترا ئنجا گازه
 ئەوی که ئەهله، گشت کاری سه‌هله
 خودبینی پیشه‌ی شه‌یتانه جله
 که نه‌فست فرۆشت زیویکی قالی
 خۆفرۆشیت کرد دیزه‌ی به‌تالی
 نوێرت به‌قه‌زا ئەگه‌ریته‌وه
 دلێ دۆست ره‌نجا ئەبریته‌وه
 مایه‌ی خۆشه‌ختی قه‌له‌نده‌رییه
 هه‌رچه‌ند له ریش و سمیل به‌ریبه
 که هاته سه‌ر رتی ره‌زا و قه‌ناعه‌ت
 پادشاهیکه بێ ره‌نج و میحنه‌ت
 دنیا هه‌ر چۆنی، بیگری وا ئەروا
 که دووی نه‌که‌وتی ئەوت دێ له دوا

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م.ه.دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

نالهی کۆن

۱۷

۱۹۴۵

خـوایه زینده‌گی بده به‌دلّم
 هینده دلّ مردووم بۆ خۆم خه‌جلم

من خۆم نازانم داوای چیت لئی بکهه
 ههر ئه وهه ئه وئ پیتی لای تو ده رکهه
 شییتی وا هه یه شهق ئه وه شییتی
 عاشقه و شیوهی شییتی ئه نوپیتی
 من دیوانه ی تو م به تاقی ته نییا
 وا شهق هه لئه دهه له هه ردوو دنیا
 ئه و رۆژه ی گالی له شت داریشتم
 تو زیك له لیکای خو تیت تیخستم
 وا به و مایه یه ، گه یشتمه مه رام
 ته نها تو م ئه وئ به هه شت په شمه لام
 ئه وه ی به مالی دنیا باییه
 چاری له گه نج و پادشاییه
 پیشه ی هه لکردی من گه داییه
 مه یلی تو بو من شادی و شاییه
 ئه زانم منت بو خو ت دروست کرد
 هه وئ و هه سوودیت له دلم لای برد
 تو بو ت دانابووم من به شی خو م برد
 که و ابو هیچمان زیانمان نه کرد
 خو ت له قورئانا وه هات فه رموو بو (۱)
 «رضی الله عنهم ورضوا عنه»

(۱) له لاپه ره ۳۸۲ ی دیوانی پیره میتدی م. هه دا نو سراوه: (خۆت له قورئاندا ئاوه هات فه رموو)

سه ره مهستی روو سوور

۱۸

۱۹۴۳

خوایه ئه م دله م هه یزیککی به ری
 که غه م له ناو خو ی بکاته ده ری

من خۆم نازانم چی بو من چاکه
 تو به مه یلی خو ت دلم ئاواکه
 پایه ی تو ناسین ئه گه ره ده رکه وئ
 ئیتر کی دنیا و دیناری ئه وئ؟
 من که دیوانه ی تویم به ته نییا
 شه قیک هه لئه دهه له هه ردوو دنیا
 دلم هه میشه یادی تو ئه کا
 گیان له ری تو دا جستوجو ئه کا
 له م خو شیا نه دا ئه گه ربی و بزم
 بو نی تو ی لئی دی گیاکه ی سه ره قه برم (۱)
 به هه شت مه دح ئه که ن به ناو و داوئ
 من لیکای خو ام بی به هه شتم ناوئ
 عاشق که به راست دهستی له گیان شت
 په کی سه یران و گه رانی خو ی خست
 دیاره که یاری ئه و وه فایه ی دی
 کامی و یسالی بو دینیته دی
 خوایه ئه یزانی که من تو م ئه وئ
 مه عشوق چه رایه ی به تو ئه که وئ
 خوایه نامه وئ تا عه تم زور بی
 نه وه کا نه فسم به وه مه غرور بی
 خو م به گونا هکار ئه ده مه قه له م
 تو خو ت فه رموو ته هه ز له عه فوه که م

(۱) ئه م به یته له دیوانی م. هه دا چاپ نه کرابوو.

بو مه ولود

۱۹

۱۹۴۵

په یغه مبه ره که ی خو شه ویستی خوا
 هه یچ که سی ترت نه هاتوو له دو

زۆر پیتغه مبهەر هات بهرودوا تیکرا
 خاتمی خاتهم، بههیچ کەس نهبرا
 بهر له وهی ئادهم کهوا «صفی» بوو
 تو «مصطفی» بووی بهلام خەفی بوو
 مایه ی خیلقه تی ئەفلاک «لولاک» ه
 به «الم نشرح» سهدری تو پاکه
 «والضحی» سویندی پر نووری رووته
 «واللیل» بو طورهی سهودای مووته
 نیرگن «مازاغ البصر» جوانی کرد
 سوورمه ی طور چاوی تو ههزانی کرد^(۱)
 مانگ به پهنجه ی تو دوو کهرت و شەق بوو
 پهرویز^(۲) به نامه ی تو جیی پی لهق بوو
 بوومه لهزه ی تو کهوته دنیاه
 لهوساوه گولگی «ساوه» ههستاوه
 «سبحان الذی أسری» سهراته
 «قاب قوسی» نیش، (أذنی) جیگاته
 سووره ی «والنجم» ت نه دره وشیتته وه
 گولگی ناینت ئەگه شیتته وه
 «انا فتحنا» ت طوره ی بهیداغه
 ئایه ی «مزمل» کهوای شیرداغه
 خوا سلاواتی له دیدارت دا
 ئەو نووره ی دیاره له دیدارت دا
 تو نه بوویتایه، بهئاگری نه مروود
 نه سلی ئیبراهیم نه ده بوو مه وجود
 ئەو ئیبراهیمه ی تو نه وه ی ئەوی
 له کوردستاندا ده رکهوت برهوی^(۳)
 باپیره گه وهرت فه خری کوردانه
 مه لبه ندی ئەوه ئەم جی و مه کانه
 توخوا هه ر له بهر دلئ ئیبراهیم
 دهردمان دهواکه، که هه ر تو ی هه کیم
 تو و ئەم رۆژه ی تو ی تیا هاتیه دنیا

چارمانکه هیوای به تو به ته نیا
 ههروهک (رحمة للعالمین) ی
 دیاره تهنگانه ی ئیمهش ئەبینی
 تو خۆت ئەزانی که کورد دیندارن
 به ئاینی تو سه لابه تدارن
 خۆمان به ئەهلی ئیمان ئەناسین
 کهچی که چره وین بۆیه که ساسین
 که تو له لای خوا خاترت ئەگیری
 وا بکه نیفاقمان له ناو هه لگیری
 ئەوسا ئەبینی چه ئومه تیکین
 له پتی خزمه تی ئاینده یه کین

- (۱) که تیشکی خوا له چیا ی (طور) ی داوه له سینا. چیاکه هه مووی سووتاوه و بووه به کل. له بهر ئەو هۆیه له کۆنه وه له کورده واریدا کل به شتیکی پیروژ داتراوه.
- (۲) پهرویز: مه به ست لهو نامه یه یه که پیتغه مبه ر بۆ (خه سه وه ی په رویتز) ی شای ئیرانی نارد، هه تا موسولمان ببیت شاعیری مه زنی کورد (خانای قویادی) له کتیبی (شیرین و خه سه وه) دا باسی ئەم رووداوه ده کات. پروانه ئەو کتیبه که به ریتز ئەدیبه قه لهم رهنگین (محهمده ی مه لا که ریم) پیتشه کی بۆ نووسیوه و ساغی کردۆته وه و له چاپی داوه.
- (۳) له قورئاندا هاتوه ده لیت: ما کان ابراهیم به ودیاً، ئەمه به لای پی ره میترده وه و هه ساغ بۆته وه که ئیبراهیم کورد بووه.

ناله ی پیری پیران

۲۰

۱۹۳۷

ئە ی به خشا ینده ی خا وه ندی عه تا
 ئە ی خا وه ندی پۆشنده ی خه تا
 ئە ی بۆ نیازی ته وا وه ناسرا و
 ئە ی ته نه های نا و دار هه زار و به ک نا و
 ئە ی ده سه لاتدار، ده ست نا گاته تو
 ئە ی په ره ردگار، هانا ی گشت به تو
 نه شه یه ک بده به گیانی مردووم
 رووناکی چاوی هه وا کویت کردووم
 خوا یه نازانم چیم له تو بوئ؟
 هه ر چیم بده ی تی من ئەوه م ئەوی

پهروهردگارا عوزرم پهسه ندىكه
له راستى گوناھ جلته وم توندكه
هموو عومرى خوم خوم دام به بادا
هيشتاكو شه يتان يه خه م به رندا
بوون و نه بوونم له لا يه كسان كه
له وهختى غه مدا شاديم ناسان كه
خوایه نه ترسم له گوناھى خوم
دهستم راكيشه دهسته وسانى توم
خوایه خومارى توم وا له سه ردا
شيعرى سوپاسى توم وا له به ردا
سه ر و زمانم به فكر و سه نات
هه ر وا بيته وه هه تا ديمه لات
نهنگى دنيايى له لاي من خو شه
به نهنگى لاي خوت من دامه پو شه
سه رم به سه ودای عه شقى تو گيژه
خاكي روزه ردیم پيادا مه بيژه
خو شه ويستی توم هه لبارد بو خوم
له رتي ره زاتا هه روا به لاجوم
(گه مئ) يه كى نوح، بره خسيته بوم
له گيژه سه ركه وم نه كه ومه بن گوم
پهروهردگارا هه ر چيت هه لبارد
خه رماني هه ستي نه وهت دا به باد
به وه موفلسن خه لك كه نيانه
من به بوونى زور مالم ويرانه
فه زلت بي گران شوكرت بي زبان
غه پيرى تو كه سم نييه له جيهان
خوایه نه وه كه سه ي كه تو نه ناسي
كه سه ي تر ناكري به له ته داسي
مه يلى تو وا بي بجمه جه هه ننه م
به هه شتم ناوي به رها به نده م

خوایه دانام كه، نهك دانای به دحال
بيناييم به ري پتي نه كه ومه چال

نالهي پيري پيران

۲۱

۱۹۳۷

پهروهردگارا نه گه ر هه ر موويي
زبان يكم بي شوكرانه گويي
شوكرى نيغمه تي تو ته واو ناكه م
له چيت سروشت دام من هه ر نه و خاكه م
نه و زبانه ي من شوكرى بي نه كه م
تو پيت به خشيو م بي زياد و كه م
خوایه سري خوم لاي هه ركه سيك و ت
خومي بي سووتام وهك سه ره بزووت
هه ر توي ميرووله يش رازى به تويه
سووتاووى شه وقت سازى به تويه
دهرگاي بزورگان شه و دائه خري
قاپي تو به شه و هاناي بو ده بري
گه وره ي دنيايى ده ستي بچووك نه گرن
به و چاكه يه خه لك له به ريان نه مرن
تو خودا وه ندى كه خه لقت كر دووين
شه يتان گه وره يى توي له ياد بردووين
له گه ل نه وه شدا هه ر تو به خشنده ي
ناغان ناپريت كه ره م كووننده ي
خوایه پيم خو شه، سه رم بيره
په رده ي نامووسم به خه لك مه دره
خوت نه زانى خه لك چه ند بي مروه تن
هه ليان بو هه لكه وت چه ند كه م فرسه تن

بهسكى برسى دامنى لهسهه بهرد
بهلام مه مخهه دهست پياوى نامهرد

نالهي پيري پيران

۲۲

۱۹۳۷

خوايه هاوارم تهنها بهتويه
تونهبي عالهه بهچل و چويه
دوو باله بهري كه پيي بفرم
بالى دوو تهري نهحسى پي بفرم
يه كه م كولا ره ته ماعى نه گهت
دوو هم سيسار كه كه چلهه شيه هوهت
ته گهر ته م دوانه م توانى بال شكاند
نيچيرى مهرديم له دنيا فراند
خو ته گهر هه روا ته م دووانه م سوار بي
ته بي ناوى من كه ري ژير بار بي
خوايه وا من خوم ته ماعم ناوي
فهرموو ته م وازم لي بيني تاوي
روو بكاته شوييني كه ته ويان ته وي
شه و روتز دليان بو ته نه سره وي
ته ماع پاره يان پي كو بكاته وه
هه تا له تو يان دوور ته خاتاه وه
له بهر مهرگ حالي دنيا ته گوري
خو دياره پاره ناچيته گوري

نالهي پيري پيران

۲۳

رهه نوماي گوم بووى هه رده ي هه وايي
ته له كترى كى ته لى بينايي

81

ريم لي شيواره و گرده نشينم
بيناييم لي له و تو ي پي نابينم
ريگام نيشان ده پادشاي بزورگ
گورگى بوت كرد به دهليل بو تورك
(يونس) ت له ناو زگى ماسيدا
ژيان و چراي لي قاي خوت پيدا
ته و «لا اله الا انت» هي گوت
به زه بيت پيا هات ره حمت بو ي بزوت
من له ته زلدا ته مه م كرده بهر
بويه باوه رم كرد به پيغهم بهر
نامه وي بيشبم به فرستاده ت
ته نها سه رخوش بم به نه شته ي باده ت
هوشيك ت داومى كه دنيا م نه وي
خوشه ويستى توم ته گهر بهر كه وي
با وجود ميه رت پياو ته سووتيني
كه لكى خوار دنى خوشى ناميني
قه يناكا ئيتر هيچى خوش ناخوم
ته نها مه يلى كى خوت بنيره بوم

نالهي پيري پيران

۲۴

ته نها خوايه كه ي زه وي و ناسمان
له هه موو شوييني، په بديت و په نهان
له بهنده گيدا به وه سه ريه رزم
كه له ديوانى تودا ته له رزم
نامان چهند خوشه كه راده وه ستم
جار جاره بو تو نو تر داده به ستم
الحمد ته خويتم، روو له تو ته كه م
به غائبانه حه مدت بو ته كه م

82

نالەى پىرى پىران

۲۵

۱۹۳۷

خوایه به عه قەل رېم پىن نه بردى
پىر رېژنانه پروام پىن كوردى
دوای ئەو دەى زانیم كه و تۆ خوای
بۆ بېكەس كه سى و بۆ داماو پەنای
ئىتر زۆر وردى ناخوینمە وە
گوربىسى حىكمەت ناھۆنمە وە
چونكه پىتغە مەبر عە قەللى كولى بوو
له تۆ ناسیندا عە قەللى كولى بوو
«قەب قوسپن او ادنى لدېك»
فەر مووى، « لا اخصى ثناءً عليك»
نامە وى كۆنھى زانت بزەنم
له گەورە بىتدا مات و حە پىرانم
بە لام ئەمە وى بە سۆزى كى عە شق
خۆشە وىستى تۆم بىت بە سەر مە شق
سەر مە شقى عە شقى پەنھانى و ابى
كەس پىم نە زانى و تۆم له دلا بى
ئە و (سەنگ تە راشە) ى^(۱) له كىوى طوور بوو
بە عە شقى تۆ وە له عالەم دوور بوو
ئە يگوت: تۆ وەرە لام بە مـىـوانى
ئە چوو له لای شوان شىرى ئەھانى
شوكور من نالیم وەك من نەوسنى
ئە یزانم دائم مـىـوانى منى
یە عنى حازرى ھەمیشە له لام
بە لام من بۆ نەوس له تۆ تە وە لام
تو خوا تۆ ھەر چەند كە، لامە كانى
كە بۆ خانەى دل تە شریفەت ھانى

كە گەمە ئەو دەى بۆلیم - اباك -
بەنە شئەى حوزور دلەم رووناكە
چونكه ئەو دەمە وام له حوزورا
دلەم خۆى ئە شوا له دەریای نوورا
ئە چمە لای پىاوى كە و گەورە بى
بە فەبزی خوایى گەورەى دەورە بى
خۆ ئە گەر وەك من جلى چلكن بى
بە ریش و سەمیل چارەى كۆلكن بى
له لای قاپیە وان ھەر دەركراوہ
ھەر قاپى تۆبە كە نە گىراوہ
بە ئەندامى كى پر گوناھە وە
بۆ نوپۆ ئە چىنە رىزى شاھە وە
من كە لىقاي تۆم ھەرزەن دەسكە وى
له بور دەبازى بە نەدەت چىم ئە وى
خوایە وام لى بکە ئاگام له خۆم بى
كە وتم (الله) ھەر لە گەل تۆم بى
نە وەك بە زبەن دو عا بخوینم
له دلدا رەگى خەلكى دەرىبىنم
بە رەزامەندى دلەم پر جۆش بى
ھەر چى تۆ بېكەى ئە وەم لا خۆش بى
كە ھەر چىت كورد و بە چاكم زانى
دەستم ماچ ئەكات خۆشگوزەرانى
ئە گەر شىتتى بى شىتتى تە و او شىت
خاك و خار و زىخ ئە كە و نە بەر پىت

فهرموو ههچ كهسى تيبايه با ههستى
 نهنگه لاي ئاغا نۆكه ر بوهستى
 (اذا جاء الحق زهق الباطل)
 زاخاوى دلى پى ئه بى حاسل
 ئه و زهوقهى نوورى مه عريفهت ئه پيدا
 گه نجي رووى زه مین پیتی نابى په پيدا
 ياخوا به يادهى عه شقت سه رخوش بىم
 تا ئه چمه ژير خاك مهست و مه دهوش بىم
 من كه له زهوقى دنيا موسته غنيم (۱)
 ئيتتر به ليقاى مه يلى تو ئه ژيم
 كهس له قاپى تو، نا ئوميد نابى
 با ئه م داوايهى منيش ره وابى

(۱) نيشانه يه بو ئه و چيروكه فارسىيهى كه ناوى (سنگ تهراش) ه. ئه و چيروكه ههلبهسته و سه ره تاكهى
 ئه لى:

سنگ تهراشى بوود اندر كهوى طور
 سنگ تهراشى كرد گفتم يا غفور

كورتى چيروكه كه ئه و به كابر ايهكى ديوانه له بهرد قاپ و قاچاغى داتاشيوه و له شوانه كان شيرى په پيدا كردووه
 و زيافه تى بو خوا كردووه كه ببیت به ميوانى و له ناو ئه و قاپه بهردانه دا ئه و خورشانهى بو په پيدا كردووه كه
 ببخوات ئه م چيروكه به شىكه له چيروكه كانى ناو كتيبى (ئيسماعيل نامه) م. ه.
 (۱) ئه م به يته له نوسخهى م. ه. دا چاپ نه كراوه.

نالهى پيرى پيران

۲۶

خوايه ئه وانهى كه بى باوه رن
 هيچيان نه ديوه وا هه له وه رن
 ئه گينا سه پيرى باغيكى گول كه ن
 ته ماشايه كى به عه قل و دل كه ن
 ئه و رهنگه جوانهى په ردى (هه رجايى) (۱)
 به زه ره بينى تيشكى بينايى

لتي ورد بينه وه كه ئه و سنعه ته
 كى ده لى زادهى خووى ته بيعه ته؟
 گه لاي (گول په سهند) (۲) كام مه قهست پرى
 (په رده عروسى) (۳) كى په ردهى درى
 كى هات (لاولاوى) (۴) به دارا ئالان
 كام دهست گه رده نى (وه نه وشه) ي شكان
 ئه مانه نه يسا بلتین بى گيانن
 ماده به ك رووى دا زور كهس ئه بزانن
 ئاغاي شيوه كه ل يه كتيكيان تيا بوو
 كه ئاغال ئاغاي قادر اغاي ناو بوو
 پیتی بريندار بوو، لتي كرد به خوره
 ئه هاتنه سه رى سه كيم به نوره
 رۆژتيك (مه وله وى) سه كيمي بانه
 پیتی وت ره حمت بى به م منالانه
 ئه م ده رده پيسسه ئه ته نيته وه
 پيساو ئه بى ليبيان دوور كه ويتته وه
 ئاغالا له دوور دى چووه بن دارى
 راکشا و روانى بوى كشا مارى
 ئه ميش بيتزار بوو چاوى لى قووچان
 تا هاته سه رپیتی خوى هيچ نه جوولان
 هه رچه ند خه لك و خوا له دوور په پيدا بوو
 تا ئه وان هاتن مار پيوه ي دا بوو
 پیتی چاك بووه وهك دۆخى جاردى
 خو نالين ئه مهش ته بيعهت ناردى
 به رده زله كه هى ناو ئاوى دووكان
 كه بو ئه ندازه ي ئاو بووه به نيشان
 شاره ميرووله ي له ناودا ئه ژى
 ئه و يش ته بيعهت هيناويه ته دى؟
 ئه م ئاسمانه كه بى ستوونه
 بو كـرـده وهى تو بوو به نموونه

چهرخی ماکینهی ئەم رۆژ و شهوه
 بئ ههلم و بهنزين ئەسوورپیتتهوه
 چهوری پئ ناوی ههچ ژهنگ ناگرئ
 لیک ههناوهشی دهستی تی نابری
 ناش بئ ناش وهستا ناسوورپیتتهوه
 گا جووت بئ جوتیار ناگه رپیتتهوه

.....
 (٤،٣،٢،١) ئەوانه ناوی گولن.

نالهی پیران

٢٧

١٩٣٧

خوابه فهرمووته، خۆت له قورئانا
 له په رستشی جن و ئینسانا
 خهلقى جن و ئینس، بۆ عیبادهته
 په رستنی تو رپی سه عادهته
 چه دیسی قودسیش ههردوو یهک باسن
 که نزی په نهان بووم ویستم بمناسن
 ئەو بۆ عیبادهت، ئەم بۆ ناسینه
 ئەم دوو ئایهته بۆ یهک ئایینه
 (خلقت الحق لکی أعرف)
 بۆ کئ دهست ئەدا ههروا زوو به زوو
 سا مه گه رپشتهی هیدایه تی تو
 بۆ ئەو رایه له بیته بهتان و پۆ
 «ئه گینا بئ تو ئەو رپی رهحمهته
 نوقتهی دپته سه ر دياره زهحمهته» (١)
 تو خوا با رهحمهت نه بئ به زهحمهت
 (نبی) ت به رهحمهت ناردوو بۆ ئوممهت

دیاره موحتاجی دوعای عهبدت نیت
 ئەگه نه تناسن تو دهر بهستی چیت؟
 ئەزانم بۆچی وا لوتف نه نوینی
 دهستنیژی خۆتن نایانشکیینی
 دیاره ئا و خهلقى پهروهردگار
 سنعه تیکی وای لپوه دیاره
 «ئهو داره ی که خۆی هینا بیته بهر
 نوقومی ناکا ئە یخاته سه ر سه ر» (٢)
 دیسان فهرمووته که پهروهردگار
 زۆر له لای خۆشه عهفوی گوناهاکار
 بزانه زهوقی عهفوی من چهنده
 گوناهاکار ئە بئ به عهبدی بهنده
 خۆمن ناویرم ئەمه بینمه دی
 ئەگینا منیش عهفوی تو م ئەدی
 بهلام ئەویشه باسیکی جوپییه
 ئەو پیاوهی له وه بگات له کوپییه؟!
 من له مانهم چی پی رپژنانه
 ئەتناسم ناچمه سه ر گوپسه وانه
 من ئەمه م بهسه هه تاکو ده مرم
 زهوقیک له یادی عهشقت وه رگرم
 خۆش گوزهرانی به دلخۆشییه
 ئالاندنه دنیا فه رامۆشییه
 دنیا داویکه که وتووینه ناوی
 دینمان ئە خهینه بهها و پیناوی
 چه دیسه دنیا و دین یهک ناگرن
 هه ر لایه ی داویک له یهک دائه برن

.....
 (١) پیره مپرد ئەو شیعردی له مهوله و بیهوه وه رگرتوووه و هه ر خۆی له شویتیکی تردا ئەو شیعردی له هه ورامییهوه
 گۆریوه بۆ شیوهی سلیمانی به م جۆره:

رهحمهت و زهحمهت نوقتهیان فهرق بوو
 ئەو نوقتهیه بوو که له من تهوق بوو

من له (زایی) زهحمت نوقتهم ئەکران
 به (رای) رهحه تدا ئەو مئشی ئەریان
 (۲) ئەو بهیته بیرهکەشی شیعریکی فارسییه و وایزانم شیعیری حەکیمانەشی (سەعدی) یه و سەرەتای شیعریکی
 کوردی خۆی دەست پێ کردوه. هەر وهها (مهولانا خالدی نهقشه‌ندی) له شیعریکییدا به فارسی ده‌لێت:
 «گویند چوب زاب بو دیوروش پذیر
 اورا ازان خرونبرد آب خوشگوار» (*)
 (*) یادی مه‌ردان. مه‌لا عه‌بدوڵکه‌رمی موده‌ریس به‌رگی یه‌که‌م ل ۵۲۱.

نالە‌ی پیران

۲۸

۱۹۳۸

خوایه من زۆرجار دیمه سهر ئەوه
 ئەوه‌ی ئەبیینم پیتی بلایم خه‌وه
 هه‌موو کورده‌وه‌ی تو عه‌داله‌ته
 هه‌موو ده‌وریکیش زالم، ئاله‌ته!
 تا یه‌کێک نه‌ده‌ی به‌کوشه‌ت به‌وی تر
 که‌س کورسی جاهی بۆ نایێ ئیتر
 تا له‌قه‌سه نه‌دات به‌دارا یه‌کێ
 توو بۆ ئەوانه‌ی ژێر دار ناته‌کێ
 به‌ دیمه‌ ئەمه عه‌داله‌ت نییه
 به‌لام به‌مه‌نا که‌چ دیده‌نییه
 ئیمه‌ تیناگه‌ین له‌ ئەسراری غه‌یب
 هه‌ر خۆت ئەیزانی حاکمی بی غه‌یب
 غه‌یری تو حاکم کێیه‌ دائم بی
 تا ئەبه‌د له‌ شوین خۆیدا قایم بی
 هه‌موو حاکمییک تابعی ئەمرن(۱)
 یا عه‌زل ئەکرین یاخو هه‌ر ئەمرن
 که‌س له‌تۆ ناکا و، تو له‌ که‌س ناکه‌ی
 ئەو خوداوه‌نده، گه‌وره و بی باکه‌ی

ئەزله‌لییه‌ت سهره‌تای نییه
 ئەبه‌دییه‌ت مونتسه‌های نییه
 شوین ئەزله‌ که‌وتین هه‌ر سهره‌ره‌وژوور
 گه‌ردی رێگه‌شمان نه‌ئەدی له‌ دوور
 گه‌راینه‌وه سهر ئەبه‌د سهره‌وخوار
 له‌رێدا گوم بووین که‌وتینه‌هاوار
 داد له‌ ده‌ست سهری عیلمی ئیبتیدا
 بێداد له‌ ریشه‌ی توولی ئینتیها(۲)
 که‌وا بوو ئیمه‌ ره‌خنه‌ی چی بگرین
 ئیمه‌ نازانین خۆمان که‌ی ئەمرین
 که‌ زینده‌گیمان به‌ئەمری تو بی
 پیشه‌مان بۆچی هه‌ر چل و چۆ بی
 لوتف ده‌رباره‌ی خراب بنوینی
 مالمی هه‌ژاری پێ برووخپینی
 ئەگه‌ر بێت که‌سیک بلێ: چی ئەکه‌ی؟
 به‌ زالم ده‌لێی تیی هه‌لده‌ سا ده‌ی
 مال مالمی خۆته و به‌نده به‌نده‌ی خۆت
 چی ده‌که‌ی بیکه‌ خۆوا لواوه‌ بۆت
 (لایسأل) بووه به‌قفلی ده‌مان
 هه‌لده‌که‌ین له‌گه‌ل شعوری که‌مان
 به‌لام خۆت سه‌رمان بشکینه به‌به‌رد
 مه‌مانخه‌ره ده‌ست هه‌تیوچه‌ی نامه‌رد(۳)
 پیرێژن ئەلێت: خوا خه‌تا پۆشه
 هه‌رچی لای خواوه، بی پیمان خۆشه

(۱) له‌و به‌یته‌دا دووجار -هه‌موو- نووسرابوو واته‌ له‌ نوسخه‌ی م.ه‌ دا

«هه‌موو حاکمییک تابعی ئەمرن

یا عه‌زل ئەکرین یا هه‌موو ئەمرن»

به‌لام ئەوی ئیمه‌ نووسیمان راستیه‌که‌یه‌تی له‌ ژینی ژماره‌ ۵۴۸ ی سالی ۱۹۳۸ دا.

(۲) قافییه‌ی ئەو به‌یته‌ لای م.ه‌ بریتی بوو له‌ (ئیبیتیدا، مونته‌ها) به‌لام له‌ رۆژنامه‌که‌دا نووسرابوو، ئیبیتیدا، ئینتیها.

(۳) لای م.ه‌ ئەو به‌یته‌ له‌ شیعه‌که‌دا نه‌بوو. به‌لام له‌ رۆژنامه‌که‌دا پیره‌مێرد خۆی بلاوی کردبووه‌وه.

مانگی رۆژوو

۲۹

مانگی رۆژوو به چلهی هاوین
 ئاگری جهه نهم پیتی ئه بێ، بێ تین^(۱)
 ئهوی به رۆژوو ئه بووریته وه
 ده رگای به هه شتی بۆ ئه کریته وه
 لیسوی رۆژوو وان که به لڤ ئه گری
 په ردهی قاپی خوای بۆ لا ئه بری
 که ده ست و دهم و زمانت پاراست
 ئه وسا ئه توانی بلتی رۆژوو و راست
 خۆت برسی بیت و هه ژارت تیرکرد
 ئه وسا بزانه ئیمانت ده بررد
 رۆژوو په پیرهوی ریتی یه زدانیه
 وهک نویتز و رۆژوو ربایی تیا نییه

(۱) لای م. ه. نووسرا بوو ئاگری جهه نهم پیتی ئه بێ، به تین که دیاره ئه وه پیتچه وانیه مه به سته که ی پیره میترده و راستیه که ی ئه و دیه که ئیمه نووسیمان.

ئهو عه شقه

۳۰

۱۹۴۷

ئهو عه شقه ی له گه ل جنسی به شه ره
 به هه وای نه فسسه، دوایی به شه ره
 خۆشه ویستی خوا، که به گیان به نده
 وهک شه راب هه تا کۆن بێ په سه نده
 ئه و سه رمه ستیه ی که له رۆحا بێ
 دل ئاوا ئه کا، هه ر چه ند رووخابین

که یادی خودا، هاته دل وه
 به سۆز و ناله و جۆش و کوله وه
 ژهنگی دل له گه ل فرمی سکی چاوا
 پاک ئه کساته وه و ئه ییدا به ئاوا
 دل پاک بیه تته وه و ژهنگی نه میتین
 عه رشی کردگار یه کسه ر ئه بینه
 های له و خۆشیه و له و لیقای خوایه
 سه لته نه تیکی ئه وتۆی تیه دایه
 شا به سه پانی خۆی راناگری
 ئه م رووی زه مینه به فلسی ناکرپی
 ئنجا با خاوه ن پایه ی جیهانی
 بتوانی شانیه دای له شانیه
 ئه وانیه که وه به مه سنه ت بایین
 له گه ل چه رخ^(۱) گۆررا، گشت چه رخی^(۲) یابین
 خوایه شوکرانه ی تۆ ته و او ناکه م
 له سایه ی تۆه من ئه و بێ باکه م
 که ئه م فه له که پیتی نه لیم وه له ک
 شه کری چاییشم بووه به (به له ک)^(۳)
 هه ر له ژوره وه م هاوین و زستان
 هه رچی نازایه بۆم بیه تته مه یدان^(۴)
 جلی هاوینه م گۆری زستانه
 ئه ویش هی خه لکه وا پیتنج سالانه^(۵)
 زۆر جل و به رگی تازه ئه بینه ی
 له شی له ش پیسی تیه دای نه میتین
 که مه رگ ئه و به رگه ی لی ئه کاته وه
 تاته شو ر له شی پاک ئه کاته وه

(۱) چه رخ: رۆژگار، سه رده م.

(۲) چه رخی: جۆره پاره یه کی کاتی ده ولته تی عوسمانی بووه به رامبه ری بیست فلس بووه. وانا که رۆژگار گۆراو وه رچه رخوا هیچ کامیان یه ک چه رخی ناهیتن.

(۳) مامۆستا م. ه. دهريارهى (بهلهك) ده نووسیت! له شه پرى جيهانى دووه مدام فریای ئه وه نه ده كه وتن كه له شویتى خۆیدا شه كر بپالتيون و سپى بكهن، بهلكو ههر به زهردى ئه ياننارد و تامى له شيرينى په گى به لهك ئه چوو. لای خۆمان ئه وه سه رده مه ته موين ئه وه جۆره شه كه رى دابهش ئه كرد.

(۴) پيره ميتردهك له زۆر شویتى شيعر و په خشانه كانيدا ناماژهى بۆ كر دووه هه ميشه و چوار وه رزه له ژوورى قه له نده رخانه كه پيدا بووه.

(۵) مامۆستا م. ه. له م باره يه وه نووسيوه: لام و ايه ئه وه قاته جلهى كه پيره ميتردهك له و دپه رده باسى ئه كات ئه وه چاكهت و پانتۆله يه (به هائهددين نوورى) كه متصرفى سلیماني بوو له سالانى ۱۹۴۲-۱۹۴۳ دا پيشكه شى كر دووه به پيره ميتردهك و قاتيكيش بۆ (بيكهس) بۆ ته قدريان.

ناسينه وهى شيعرى چهند شاعيريك له شيعره كانى

پيره ميتردهك و ئه وه شيعرانهى كه پيره ميتردهك وهرى گپراون

«ئهم به شه بریتيه له ده ستنيشان كردن و نووسينه وهى ده قى ئه وه شيعره فارسى و هه ورامبيانهى كه پيره ميتردهك وهرى گرتوون و وهرى گپراون، له كاتى خۆيدا پيره ميتردهك ناماژهى بۆ ناو و شيعرى شاعيره كه كر دووه و مامۆستا محممه رده سول هاواريش په پيره وى ناو بردنه كانى پيره ميتردهك كر دووه. به لام به داخه وه هه نديك له وه شيعرانه له كاتى خۆيدا نه پيره ميتردهك ناماژهى بۆ ناوى شاعير و شيعره كه كر دووه، واته وهك شيعرى خۆى بلاوى كر دووه وه و نه مامۆستا هاواريش بۆيان گه راوه هه تا ناوى شاعير و ده كه كان بدۆزیتته وه، بۆيه كا له ديوانه كه پيدا وهك به ره هه مى پيره ميتردهك ناسراوه.

ئيمه پاش هه وڵ و به شویتندا گه ران و ماندوو بوونىكى زۆر توانيمان ئهم كيشه يه ساغ بكه ينه وه. هه روه ها به ئه مانه ته وه ناوى ئه وه به ريزانه مان هپناوه كه پيش ئيمه هه نديك له وه قانه يان دۆزيوه ته وه و له جيگای خۆيدا ده قى كاره كانيانمان نووسيوه.

(شيعره كانى مه وله وى) (۱)

به كه م:

هاوده مى فه رهاد (*)

۱۹۳۹

هاوده مى فه رهاد، سه ركرده كهى خه م
پينه كه وت خه مان، جه مكه ين له گه ل خه م
«هيو ايه كم بوو بۆم نه چوه سه ر
ئه مويسه به بۆنهى بۆنكر بى كه ده ر»

«ئای به و ياده وه ئيسسته ش سه رخۆشم
به و شنۆى بايه، هيشته مه ده خوشم»
كاتيك به و گه ردن زيوى سافه وه
وهك ئاسكى خوته ن به بۆى نافه وه
«له و توون بۆ ئه و توون گو مه تهى ئه به ست
عه تر ئامپز بوو رووى كو و هه رد و ده شت»
ئه و بۆنه خوشه، شه مال ئه پيه خشان
ده رمانى ده ردى دوورى ئه گه يان
په رده ي دلت ه نگی لا ئه برده وه
هه رده م ژيانى نوئ ته كر ده وه
ده رنك پى چوو، چه واشه ي چه پگه رد
ته سه للايه ك بوو، ئه ويشى لا برد
ئيسته ئه و گه نجه، ئه و لار و له نجه
به سه ر په نجه ي زۆر دلت كرد په نجه
ئای له ش پر برين، دل به خه ريكي
ديدار به م دوورى، مه رگ به و نزيكى
ئه لای كى به رين، داخوای ته دبیر؟
هه ي داد له ته دبیر، هه ي رۆ له ته قدر
خۆ ئه م به دبه خته ي خوشى نه ديوه
به ختى ره شى خۆى زۆر تر ناسيوه
له م چاره نووسه ي قوربانى دولبه ر
نهك جار يك چوار جار (الله اكبر)
«له گيژى ده رباى ناشووبى زه مان
بۆ كه شته ي خه لاس ئه بووه بادبان»

(۱) ئهم ناسينه وه و ساغ كردنه وانه په يوه ندى به شيعره كانى ناو ديوانى (پيره ميتردهك م، ه) وه هه يه نهك شيعره كانى كتیبى - رۆحى مه وله وى - كه پيره ميتردهك خۆى له سالى ۱۹۳۵ دا چاپى كر دووه.

هه روه ها سه باره ت به ژيان و شيعرى مه وله وى ته ماشاى ئهم دوو سه رچاويه بکه:

۱- ديوانى مه وله وى: مه لا عه بدولكه ريمى موده ريس ۱۹۶۱ى زاينى.

۲- يادى مه ردان: مه لا عه بدولكه ريمى موده ريس لاپه ره ۳۶۲ (يادى مه وله وى).

(*) ئەم شیعره وەك دەبىنى چوارده بەیتە. چوار بەیتی شیعری پیرەمێردە كە تێكەهەلکیشی کردوو لەگەڵی و دەبىنى گۆرینی شیعریكى مەولەویبە بەناوی (خالوی مەنزل چى، سەرکردەكەى دەرد) وە لەلایە ٢١٥ی دیوانى مەولەوى مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىسدا بلاوكراوئەتەو. لە لایە ١٨٨ی دیوانى پیرەمێردى نەمرى محەممەد رەسول ھاواردا ئەم شیعره بەشیعری پیرەمێرد دانراو و نووسەر تەنھا ناماژەى بۆ نیو دێرێك کردوو كە پیرەمێرد لە مەولەوى وەرگرتوو كە نیو دێرێ نەك جارێك چوار جار (الله اكبر)ە مامۆستا (عوسمان ھورامى) لە گۆفارى (بەیان)ى ژمارە ٩٥ سالى ١٩٨٤ ل ٣٢٧دا ئەوى دیارى کردوو كە ئەو شیعری مەولەویبە و دەستنیشانی دیوانى مەولەوى و لاپەرەكەى کردوو، بەلام دەقى شیعرهكان و بەیتەكانى مەولەوى و پیرەمێردى جوئ نەکردۆتەو و نەینووسبوئەو ئنجا ئەو بەیتانەى لەم دیوانەدا خراوئەتە كەوانەو شیعری پیرەمێردە ئەمەش دەقى شیعرهكەى مەولەویبە:

خالۆی مەنزلچى، سەرکردەكەى دەرد
تەمام بەتۆ بى، ئای یە چێشت كەرد
وختى بەو گەردەن، سیم صافەو
چون وەش غەزالان، وە بۆى نافەو
دەورم دا وە پێچ، ئەو كا و بەردە
بۆ پەخشانیى بى، ئەى ھەرد بەو ھەردە
ئەو بۆ جەو تەرەف صوب نەسیم ماوئەرد
ھەر جە دوورەو، زام ساریش مەكەرد
خەیلێ دێرێ كەرد، ئافەرىن چەپگەرد
بەو بۆ دلشاد بيم، ئەویشت لا بەرد
ئیسە ئەو گەنجە، بەو لار و لەنجە
رەنجە كەرد پەنجە، شى پەرى (پەنجە)
ئیسە تەن وەى زام، دل وەى خەرىكى
دیدار وەى دوورى، مەرگ وەى نزىكى
ئەو لا كۆ بەروون ئەى راو تەدبیرە
ناخ جەى تەدبیرە، داخ جەى تەقدیرە
خەیر، مەینەت زەدەى، جە گیان ھەراسان
بەختە سیاكەى ویش، زووتەر ناسان
پەى فەناى ئەوھەم، جە دوورى دل بەر
نەك جارێ، چوار جار، الله اكبر

دیوانى مەولەوى - مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس لاپەرە ١٩٥

تەكایە بۆ تێگەیشتن لە واتاكانى ھەر بەیتێك لە شیعرهكە تەماشای دیوانەكەى مەولەوى بكە. بەلام ئەوى پێویست بێت سەبارەت بەمونا سەبەى و تنى ئەم شیعره، مامۆستا لە دیوانەكەى مەولەویدا وەھای باس دەكات:

لەم قەسىدەییو وە وا دەردەكەوئ كە لە لاواندەوئى لاوتك لە شیعخەكانى (پەنجە) و (پاپالە)دا وترا بى. ئەو لاو و كەوتیبێتە خوار و لەشى تێكشكا بى و برا بێتەو و بۆ ماڵ و لەوئى مرد بى، وە وا دەردەكەوئ لەسەفەرىكى راوا رووى

دابى، وە مەولەوى بەم قەسىدەییو گەبى لە كابرای بنەى راوچیبەكان بكا كە بۆچى ئاگادارى ئەو كورە نەبوو تا واى بەسەر ھات.

ھەر وەھا پیرەمێرد ئەم شیعرهى جارێكى تریش گۆرپو و لە ژبى ژمارە ٨٣٤ى سالى ١٩٤٦ى بلاوى كردۆتەو. ئەم شیعرهى لەژێر ناوى (مەولەوى)دا بلاو كردۆتەو. ئەوا بۆ بەروارد ئەویش دەنووسیبوئە:

«شۆخى دیدەبان، سەرکردەكەى دەرد
ھیوام بەتۆ بوو، ناخ ھەناسەى سەرد
وختى بەو گەردن سیم صافەو
وەك ئاسكى خوتەن بەبۆى نافەو
ھەزارەت ئەكرد لەسەر شاخ و بەرد
پرچت پەخش ئەبوو لەم ھەرد بۆ ئەو ھەرد
ئەو بۆنە خۆشە شەمال ئەبھینا
ھیندە نەدەمما دوورى لەبەینا
چەپگەرد دەردێكى ھینا دەستویرد
بەو بۆنە شاد بووم، ئەویشى لا برد
ئیسستا ئەو گەنجە، ئەو لارولەنجە
پەنجەى رەنجە كەرد بردى بۆ پەنجە
ئیسستا لەش برین دل بەو خەرىكى
دیدار بەو دوورى مەرگ بەو نزىكى
ھانا بەرمە كوئ بۆ ئەم تەدبیرە
ناخ لەم تەدبیرە داخ لەم تەقدیرە
ھەر چەندە لە كەس رام نەپرسیو
بەلام بەختى خۆم زۆرتەر ناسیو
مل كەچى تیغم لە دوورى دل بەر
نەك جارێ چوار جار (الله اكبر)

تى چين

لە دیوانى (پۆحى مەولەوى) پیرەمێرددا، دەقى ھورامى ئەم چوارینەییو نەنووسراو و پیرەمێرد ناوى ناو (تى چين) و اتا شیعری خۆیەتى و لەگەل شیعری مەولەویدا تى چینی کردوو. بەلام وەك ئەببین چوارینەكە تەواو كارىگەرى مەولەوى لەسەرە!

«وام زانى ئارەق خویناوى دل مە

زەدەى پەيكانى موژگانى دل مە

وتم دل تامی زامی بردهوه
ناخ بای باوهشین ساردی کردهوه»

بلاوه کهوته ناو هاومالانم

ئهم شیعره‌ی مه‌وله‌وی ده‌قه‌که‌ی له‌لاپه‌ره ۵۴۰ ی (دیوانی مه‌وله‌وی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس) دا نووسراوه. پیره‌میترد دووجار گۆریویه‌تی بۆ سه‌ر شیبوه‌ی سلیمانی، جارتیک له‌لاپه‌ره ۲۲۳ ی دیوانی پیره‌میتردی م.ه.ه. دا بلاوکه‌راوه‌ته‌وه به‌ناوی (وا دوا به‌دوا) و مامۆستا هاوار به‌ناوی پیره‌میترده‌وه بلاوی کردۆته‌وه. جارتیکیش پیره‌میترد له‌ ژماره ۹۵۷ ی رۆژنامه‌که‌یدا (ژین) له‌ سالی ۱۹۴۹ دا به‌جۆرتیکی جیباوازتر بلاوی کردۆته‌وه. بۆ ساغ کردنه‌وه‌ی لێرده‌دا هه‌رسێ ده‌قه‌که‌ ده‌نوسین هه‌تا خۆینه‌ر به‌راورده‌که‌ی بۆ ده‌رکه‌وی:
شیعره‌که‌ی مه‌وله‌وی:

یاران به‌رشیه‌ن جه‌ی زێد و زامن
گرد ته‌فره‌قه‌ بین چون خه‌یالی من
گه‌رد کۆچشان ئانا دیارهن
ده‌ک لیلاویت بۆ چۆنت قه‌رارهن
سه‌نگی باره‌وش، پیتش بار فامت
ده‌واری شادی چیخی ئارامت
لوان چه‌نی کۆچ، خالۆکه‌ی هام فه‌رد
ئیبسته بار وستهن نه‌هه‌وارگه‌ی هه‌رد
تۆ چیش مه‌که‌ری که‌م هۆشی که‌م فام
په‌رئ عه‌یب و عار مه‌نده‌نی جه‌لام
ساچه‌نی ئه‌رواح یاوه وه‌یاران
باتهن بۆ وه‌سه‌نگ مه‌نده‌ی هه‌واران

دیوانی مه‌وله‌وی ل ۵۴۰

ده‌قی دیوانی پیره‌میتردی م.ه.

وا دوا به‌دوا

وا دوا به‌دوای یه‌ک کۆچیان کرد ئاوه‌ل
ته‌نه‌ها من ماوم پیم رۆچۆته‌ گل

یاران به‌په‌لی ده‌ورانی دوژمن
بلاوبوونه‌وه وه‌ک خه‌یالی من
تۆزی دوای کۆچی ئه‌وان دیاره
به‌و تۆزه‌ چاوی دل بی قه‌ره‌راره
شوین هه‌وارگه‌یان، کۆچک و که‌له‌که
به‌ردی پر ده‌ردی ده‌شتی فه‌له‌که
ئهو به‌رده‌ ره‌شه‌ی کۆچکی ئاگردان
هه‌م به‌ختی منه و یادی هام فه‌ردان
به‌وه ته‌سه‌للای دلێ خۆم ئه‌ده‌م
که‌وتوو مه‌ دوایان به‌ماوه‌ی زۆر که‌م
رۆیین باشتته‌ره له‌ زویری و زاری
مه‌رگ له‌گه‌ل ئاوه‌ل جه‌ژنه و که‌یفداری

له‌و گۆرینه‌ی پیتشوودا پیره‌میترد بیه‌ر و که‌شی شیعره‌که‌ی مه‌وله‌وی وه‌رگرتوه و خۆی دای
رشتۆته‌وه. به‌لام له‌م گۆرینه‌دا که‌ سالی ۱۹۴۹ بلاوی کردۆته‌وه خۆی به‌ستۆته‌وه به‌ده‌قی
شیعره‌که‌ی مه‌وله‌وییه‌وه و (ده) به‌یتی له‌و دوانزه‌ به‌یته‌ گۆریوه وه له‌ دوا به‌یتی ده‌یه‌مه‌وه هه‌تا
به‌یتی بیستمه‌ واته ده به‌یتی دوا به‌یتی ئه‌وه شیعره‌ی خۆیه‌تی و په‌یوه‌ندی به‌ده‌قه‌که‌ی مه‌وله‌وییه‌وه
نه‌ماوه. پیره‌میترد ئه‌م جۆره بۆ زیاد کردنی شیعره‌ گۆریوانه‌ی زۆرجار په‌یره‌و کردوه. ده‌قی
گۆرینه‌که‌ی شیعره‌ی مه‌وله‌وی و (ده) به‌یتی دوا به‌یته‌که‌ی خۆی:

بلاوه که‌وته ناو هاومالانم
ته‌فروتوونا بوون وه‌ک خه‌یالیانم
کۆچیان کرد، ها، ها، تۆزیان دیاره
هاوار من جیمام له‌م شوین هه‌واره
باری قورسی هۆش، پیتش باری فامم
ده‌واری به‌خت و چیغی ئارامم
هه‌مووم نارد له‌گه‌ل کۆچی خالۆما
مامه‌وه له‌ ته‌ک ته‌نیایی خۆما
ئه‌گه‌ر زوو نه‌گه‌م به‌قافلای یاران
ئه‌بم به‌کۆچکی، مه‌نده‌ی هه‌واران
ده‌ردا که‌ مردم له‌ دووری ئه‌وان

ئالوگۆزپىكى كەمى تىادا كىردۈۈ. ۋە لە كاتى خۇيدا ھونەرمەندى دەنگخوش (پەشۇل) ئەم شىعەرى بەمەقامىكى خوش دەگوت. لىرەدا دەقى شىعەرەكەى مەولەۋى و ھەردوۋ گۆزپىنەكە دەنوسىن.

مەولەۋى:

خەرامان ناما نەتۋى پەردەۋە
نىقاب جەصەفحەى جەمىن كەردەۋە
چىھەرى دلەى زار خوۋى گەرمى پىدا
غەكسش ھوۋىدا منمانا تىدا
باۋەشىن مەكەرد ئەۋ صەفحەى بىن گەرد
نازكىش جەباد ئىحتىياط مەكەرد
نەتۋى ئاينەى جەمىنى چۈن گول
كەم مەكەرد نم نم خوۋى روخسارى دل

ۋەرگىپرانى يەكەم: ۱۹۳۵

خەرامان دەرکەۋت لە توتى پەردەۋە
نىقابى لەسەر روۋى لاپردەۋە
دلەى من نىشتە سەر ئارەق ۋەك ئاۋ
غەكسى ئەۋى تىا دىبارى دا تەۋاۋ
ھىندە نازك بوۋ بە باى باۋەشىن
سەر كۆلمى ئالى پىر ئەبوۋ لە خوتىن
لە توتى ئاۋىنەى روخسارى ۋەك گول
ۋشك ئەبەۋە ئارەقەكەى دل

گۆزپىنى دوۋەم: ۱۹۴۶

بەرىكەۋت دەرکەۋت لە گۆشەى رەشمال
ۋەك مانگ لە ھەۋرا بنوتىن جەمال
كاتى نىقابى حىجاب ئەپۆشى
بە نىگەى خەيال گۆنەى ئەپۆشى
ھىندە ناسك بوۋ بەباى باۋەشىن
سەر كۆلمى ئالى پىر ئەبوۋ لە خوتىن
ئارەقى دلەم ئەمەندە سەرکەۋت
ئەۋ شىۋە جوانەى ئەۋى تىا دەرکەۋت

دەرد بۆم ئەگەرى ۋەك مال دىراۋان
ساقى بەجۋانى من تۆم نەدىۋە
بەپىرىش (بىرى) بىرم تەپىۋە
كەۋاتە ئىستا، لەماۋەى بەرزان
جامىكەم بەرى، بەلام بەھەرزان
تىنن بىخەرە جەرگ و ھەناۋم
لە كارۋان براۋ زۆر بەجىماۋم
ھەى تاكەى نوۋست ھەلسە درەنگە
بەنوۋكى قەلەم بۆ ئىل بىجەنگە

دوۋ بەيت لە شىعەرىك

پىرەمىرد ئەم دوۋ بەيتەى دۋابى شىعەرىكى مەولەۋى ۋەرگىپراۋە لە كاتى خۇيدا دەستنىشانى سەرچاۋەكەى نەكردۈۋە.

لىرەدا دەقى دوۋ شىعەرەكە و گۆزپىنەكە دەنوسىن. ۋە تەۋاۋى ئەم شىعەرە لە دىۋانى مەولەۋى لاپەرە ۳۳۰ بلاۋكراۋەتەۋە.

«خەستەى خارى خەم، خەم خەيالە ۋىم
ۋەكزەى دەرۋون، تەن زوۋخالە ۋىم
بىن ئەبىزى ھىلال، ئەۋ نىھالە ۋىم
نىھت نادروست عىد بەتالە ۋىم

گۆزپىنەكەى پىرەمىرد:

«خەستەى خارى خەم، دل مەلالە خۆم
بەكزەى دەرۋون، لەش زوۋخالە خۆم
بىن ئەبىزى ھىلال، ئەۋ نەۋھالە خۆم
نىھت نادروست، عىد بەتالە خۆم»

بەندى خاۋكەر

سالى (۱۹۳۵) كە پىرەمىرد دىۋانى (رۆحى مەولەۋى) چاپكرد لە لاپەرە ۳۱۸-۳۱۹ دا دەقى ھەۋرامى شىعەرەكە و گۆزپىنەكەى خۆى بلاۋكردەۋە. ۋە لەسالى ۱۹۴۶ دا لە ژمارە ۸۱۹ ى (ژىن) دا بەناۋى بەندى خاۋكەرەۋە دۋانزە دىپى بلاۋكردۈتەۋە كە ھەر ھەمان شىعەرە بەلام

وتم: ئۆخەى، ئەم ئارەقى گولە
خوتناوى تىرى موڭگانى دلە
وا دلەم تامى زامى بردهوه
ئاخ باى باوشىن ساردى كردهوه!

لەفەيزى مەولەويىبەوہ بۆ شېخ نوورى شېخ سالىح

م. نوورى

«مامۆستاي سەرئىيل»

پېرەمىرد لە كاتى خۇيدا ئەم شىعەرى مەولەوى وەرگىتپاوه و لە (رۆحى مەولەوى) دا لە لاپەرە
۳۳۷-۳۳۹ دا بلاوى كردهوتەوه. هەرودها لە ژمارە ۴۳۱ى (ژين)ى سالى ۱۹۳۵دا لەژئىر ناوى
(لە فەيزى مەولەويىبەوہ بۆ شېخ نوورى) بلاوى كردهوتەوه. بەلام ئەمجاره لەشەش بەيتەوه بوو
بەهەشت بەيت، واتە پېرەمىرد دوو بەيتى خۆى تېهەلكىش كردهوه و لە چەند جىيە كدا
دەستكارى دەقەكەشى كردهوه. بۆ بەراورد هەرسى دەقەكە دەنوسىن و دوو بەيتەكەى
پېرەمىردىش دەستىشان دەكەين: هەرودها لە نووسىنەوهى هەموو دەقە هەورامىيەكاندا پشتمان
بەديوانى مەولەوى (مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس) بەستووه.

مەولەوى:

مامۆستاي سەرئىيل، شىرىن كەلامان
تەشريفى خەيرت، باوهر وەلامان
نە شنۆى بەدكار، نەبۆى بەدوازەن
وہحشيان هەم راز، تەيران دەم سازەن
شەتاوان چوون سەيل دېدەمەن جارى
پىچ مەدان چەنى زامانى كارى
تۆ نە سەرگوزەشت سزاي دەردى لەيل
من نە حىكايەت ئازىزى بى مەيل
ساتى پەى وىما بنىشمى وەشاد
بەو رازانەوہ خەم بەدەين وەباد
تا فەلەك دېسان نەى راگوزەردا
بوينمى چىششى هانە ژئىر سەردا

(ديوانى مەولەوى مەلا - عەبدولكەرىمى مودەرىس) لاپەرە ۳۹۷

گۆرىنى بەكەم:

مامۆستاي سەرئىيل شىرىن كەلامان
تەشريفى خىرت بېنەرە لامان
نە شنۆى بەدكار نە رىي بەدخواهان
وہحشيان هەمراز تەيران هەمراهان
شەتاو وەك لافاو دېدەى من جارى
پىچ ئەدا لەگەل، برىنى كارى
تۆ لەسەرگوزەشت، سزاي دەردى لەيل
من لە گلەيى ئازىزى بى مەيل
ساتى بۆ خۆمان دانىشىن بەشاد
بەو وردە رازە، خەم بەدەين بەباد
تا فەلەك دېسان لەرئى گوزەردا
ئاخۆ چى ترى وا لەژئىر سەردا!؟

گۆرىنى دووم: ئەو دوو بەيتەى خراوتە كەوانەوہ شىعەرى پېرەمىردە

بۆ م. نوورى شوباتى ۱۹۳۵

مامۆستاي سەرئىيل شىرىن كەلامان
دەمەو بەهارە، فەرمووه لامان
«وام بەگەردەكەى سۆفى يارەوہ
دوورم لە يارى، دل ئەغىيارەوہ»
نەشنۆى بەدكار نەبۆى بەدخواهان
نە تانەى وەزىر، نە حوكمى شاهان
ناوى ساف وەك سەيل دەدەى من جارى
پوو لە دجلەكەى، مەيل نادىارى
وہرە، هەردوو كمان بېينە هام فەرد
تۆ، دل بەسزاي لەبىلت پىر لەدەرد
«من بەئەفسانەى وەتەن خواگرتوو
بە رەنجە پۆيى لە جىهان بووردوو»
ساتى بۆ خۆمان، بنىشىن بەشاد
بەهامرازى بەك خەم بەدەين بەباد

بزانين فهلهك ئەمجاره چيمان
بۆ تەرتیب ئەدا و دینیتە پیمان

سەرداری زومرەى فەلاکەت کیشان بۆ مەحموود جەودەت

پیرەمیتەرد دووجار ئەم شیعەرەى مەولەوی وەرگیتراوه. جاریتک لە سالی ۱۹۳۵ دا تەواوی شیعەرەکەى لە (رۆحى مەولەوی) دا بلاوکردهوه. وه له سالی ۱۹۳۷ بههۆی له سیداره‌دانی نیشتمانپەرور (مەحموود جەودەت) مەوه جاریتکی تر بلاوی کردوه. به‌لام ئەمجاره‌یان هەتا به‌یتی چواردههم (جگه له به‌یتی ۶-۷) وەرگیتراوی شیعری مەولەوییه و له‌وه به‌دوا هەتا کۆتایی شیعەرەکه شیعری پیرەمیتەرد خۆیه‌تی. وه بۆ ئەوهی مامۆستا م. ه. دیاری بکات له دیوانه‌که‌دا به‌ناوی پیرەمیتەردوه دایناوه. هه‌روه‌ها پیرەمیتەرد مەبه‌ست و مانای شیعەرەکەى له لواندنه‌وه‌وه گۆریوه بۆ بیری نیشتمانیی. به‌م جۆره‌ سێ ده‌قی شیعەرەکه ده‌بیت بخه‌ینه پێش چاو. هه‌ورامیبه‌کەى مەولەوی و هه‌ردوو گۆرینه‌کەى پیرەمیتەرد. هه‌روه‌ها له‌پێش ئیمه‌دا له ژماره ۹۵ی گۆفاری (به‌یان)ی سالی ۱۹۸۴ دا مامۆستا عوسمان هه‌ورامی ئاماژه‌ی بۆ ئەوه کردوه که ئەو شیعەرەى لاپه‌ره ۳۱۴ی دیوانی پیرەمیتەرد به‌شیکه له شیعرتیکی مەولەوی به‌لام مامۆستا ده‌قی شیعەرەکان و ده‌ستکاری و ته‌واوکرده‌کەى پیرەمیتەردی نووسیه. ئیمه لیته‌دا بۆ به‌روارد ده‌ینوسین.

مەولەوی:

سەردار زومرەى، مصیبه‌ت کیشان
فەرمان فەرماى مولک، ده‌روون پر ئیشان
بادەى خەم وەرده‌ی، مەرگ ناکامان
زام ناسۆرکه‌فته‌ی، ده‌روون پر زامان
په‌رده‌ی دل و نه‌نیش، مه‌ودای خەم پاره
چار نه‌به‌رده‌ی ده‌رد دلەى بێچاره
وه‌ختی سه‌یل چه‌م ده‌روون پر خاران
تاو مه‌وست چون تاو، ئەوه‌ل به‌هاران
بۆی کزه‌ی که‌واو، جه‌رگم چون جاران
هه‌م، وه‌ی، ته‌م مه‌وست، ئەو پروی ستاران
بۆ پرووز جه‌رگ، قه‌رچه‌ی پارچه‌ی دل
بۆی هوون جووشیای، ده‌روون پر قه‌ل

ئید چون تۆف سه‌خت ته‌م وست ئەو کووان
ئەو وینه‌ی لافا، بالای تو ره‌وان
هه‌ناسه‌ی سیای، سه‌رد دل‌سوژی
به‌ردم دا وه‌به‌رد (برد العجوز)ی
یانئ نامه‌کەى، خەم ئینشا که‌رده
مه‌رقووم قه‌لەم، وه خەم شه‌ق وەرده
شۆلە‌دا وه‌گه‌ر شه‌ره‌ره‌ی نارم
ده‌میا و جو‌شدا دلەى خه‌مبارم
من وه‌رجه ئامای نامه‌ی زگاریت
زووتەر جه‌ خه‌به‌ر کۆس دیاریت
خاترم چه‌ند رۆ خه‌سته‌ی خه‌مان بی
چه‌مانم چون تاف، صاف چه‌مان بی
جه ئامای نامه‌ت چه‌مه‌ریم به‌رز بی
شادیم شیویا شینم سه‌د ته‌رز بی
شه‌مع شام شووم، ماتم هۆر گه‌ریا
تای ته‌ل سه‌متور، شادی و زه‌وق په‌ریا
شای شادیم شکیا، سوپای خەم جه‌م بی
به‌یداخ ده‌ماخ، شیوه‌ی ماتم بی
ده‌خیل بيم وه نوتق، خه‌مان لال که‌رده‌م
لالام جه‌ خه‌یال، خەم غاره‌ت به‌رده‌م
نامه‌رد، یه‌واده‌ی شین بۆ شو‌مه‌ن
هیچ کۆسم نیه‌ن، یه‌کۆس نۆمه‌ن
ساده‌ی، هه‌ی په‌ی که‌ی هه‌ریه‌ک جه‌لا بۆ
باوه‌رین ئەوساز شیوه‌ن سه‌دای بۆ
خه‌یال غه‌مگین بی، نوتق ئاما وده‌نگ
ئید موات وه سوژ زایلەى سه‌د ره‌نگ
ناکام ئەيام کامه‌رانیم رۆ
به‌ر نه‌وه‌رده‌ی باغ، نه‌وجوانیم رۆ

...هتد...

سه‌رداری زومره‌ی، فه‌لاکه‌ت کیشان
فه‌رمان، فه‌رمای مولک، ده‌روون پر ئیشان
باده‌ی غه‌م خورده‌ی، مه‌رگی ناکامان
برینی ناسۆر، ده‌روون پر زامان
په‌رده‌ی دل به‌ئیش، ده‌روون خه‌مباره
ده‌ردی بی ده‌وای، دلّه‌ی سه‌ده‌ پاره
وه‌ختی لافاوی، چاوی پر باران
جۆشا وه‌ک تاوی، ئه‌وه‌ل به‌هاران
قرچه‌ی که‌بابی، جه‌رگم ته‌می کرد
به‌ری ئه‌ستیره‌ی، ئاسمانی گرت
هه‌ناسه‌ی ره‌شی، ساردی دل‌سۆزی
به‌ری دا له‌به‌رد (برد العجوز)ی
یه‌عنی نامه‌که‌ی، غه‌م ئینشا کردوو
زاده‌ی قه‌له‌می، به‌غه‌م شه‌ق بردوو
شوعله‌ی دایه‌ گری، شه‌راره‌ی نارم
به‌ مووشه‌ده‌مه‌ی، دلّه‌ی غه‌مبارم
من له‌ پێش ئه‌وه‌ی، که‌ نامه‌ی تو بی
به‌ر له‌و خه‌به‌ره‌، که‌ کۆستی نۆ بی
چه‌ند رۆژی دلّم، ته‌نگ و گیرا بوو
چاوم ده‌فیری و گریانی تیا‌بوو
کاغه‌زه‌که‌ت هات ئینجا به‌یه‌قین
شاییم لی گه‌را، به‌چه‌مه‌ری شین
چرای ئیواره‌ی، شادیم وه‌رگه‌را
ته‌لی سه‌متووری، شه‌وق و زه‌وق برا
شای شادیم شکا، رووی کرده‌ فیرار
به‌یداخی شادیم، که‌وته‌ نیوه‌ی دار
ده‌خیل بووم به‌نوتق، ده‌نگی لی نه‌هات
هانا‌م برده‌ به‌ر، خه‌یال ئه‌ویش مات

به‌ پرووی جه‌رگ قرچه‌ی پارچه‌ی دل
به‌جۆشی خوینی، ده‌روونی پر چل
ئهم وه‌ک طه‌وفی سه‌خت، ته‌می سه‌ر کیتوان
ئهو لافاو قووی، کرد به‌قور پیتوان
نامرادان واده‌ی، شینی بی شوومه
که‌سم نه‌مردوو، وا کۆستی نۆمه
سا ده‌ی شین بۆ که‌ی؟ هه‌ریه‌ک له‌لای
بینینه‌ جۆنبوش، گریه‌ و سه‌دای
خه‌یال غه‌مگین بوو، نوتقم هاته‌ ده‌نگ
ئهیلاوانده‌وه‌، به‌سۆزی سه‌ده‌ ره‌نگ
ناکامی ئه‌یام، کامه‌رانیم رۆ
به‌ر نه‌خواردوو‌ی باغ، زینده‌گانیم رۆ
...هتد...

گۆزینی سییه‌م:

ئهم شیعره‌ له‌ لاپه‌ره‌ ۳۱۴ی (دیوانی پیره‌میتردی محمه‌د ره‌سول هاوار) دا بلا‌وکراوه‌ته‌وه‌.
به‌لام ئاماژه‌ی ئه‌وه‌ نه‌کراوه‌ که‌ چوارده‌ به‌یتی جگه‌ له‌به‌یتی ۶، ۷ گۆزینی شیعریک‌ی مه‌وله‌وییه‌ و
هه‌ر به‌ناوی شیعی پیره‌میترده‌وه‌ بلا‌وکراوه‌ته‌.

بۆ مه‌رگی مه‌حمود جه‌وده‌ت

۱۹۳۷

سه‌رداری زومره‌ی، فه‌لاکه‌ت کیشان
فه‌رمان، فه‌رمای مولک، ده‌روون پر ئیشان^(۱)
باده‌ی غه‌م خورده‌ی، مه‌رگی ناکامان
برینی ناسۆر، جه‌رگی پر زامان
په‌رده‌ی دل به‌ئیش، مه‌ودای غه‌م پاره
ده‌رد له‌ بان‌ی ده‌رد، دلّه‌ی ئاواره
وه‌ختی لافاوی، چاوم وه‌ک باران
ته‌می ئه‌به‌سته‌، سه‌ر رووی ستاران
هه‌ناسه‌ی سیام، له‌بۆ کپرووردا
به‌ردی دا به‌رۆح (برد العجوز)دا

«دەرامە تىبەكەى، ئازىم دەركەوت بارانى گىرىەى، يارانم بەركەوت»
 «خۆ من دەمىك بوو، چاوم ئەفەرى فرمىسكى خوتىم، لە چاوم ئەسەرى»
 خاترم چەند رۆژ، خەستەى خەمان بوو چاوانى سەرم، وەك چاوان وابوو ئەمجا واوئەيلا و، چەمەرم بەرز بوو ژيانم شىوا، شىنم لافەرز بوو چراى پروناكىم لى كوژايەو دەرگاى ژيانم داخەرايەو شەى شادىم شكا، روى كرده فىرار بەيداغى شادىم هاتە نىوەى دار بى پەروا نالام، بەلاوانەو كەوتمە شىوونى ناو لاوانەو ئەم چەند شىعەرانەى ئەخوتىد بەگرىان دلى دلبەردى، ئەكرد بەگرىان ناكامى ئەيام، كامەرانىم رۆ بەر نەخواردوى باغ، زىندەگانىم رۆ لىرە بەدواو دەبىت بەشىعەرى پىرەمىرد:

فەيدى و تەن و دلسۆزى مىللەت نمونەى سەخا و ئازابى و غىرەت سەر و مالى خۆى، بۆ ئىمە دانا بە، بەدئەكى نەمانوت: دانا ئۆف ئاگرى لەناو جەرگا ئەگرى زوبانم سووتا و قسەم بۆ ناكرى نازانم پىشەى مەردى تەق و كەم بەيدى چارەى جەرگى سووتاوكەم وا من تارى شىعەرم پراو شەوى تارم هات، نۆرم تەواو

دەردى مەرگمە، رۆنىم ديارە توخوا سا رەشۆل نۆرەى قەتارە هەى رۆ رۆبەك بکە، بلاوتىنەو سەنگى سەختى دل بتاوتىنەو سەرسامى ماتەم، زمانى بەستووم پەكى زاپەلەى مەرسىەى خستووم لام ئاشكرايە، كە ئىتر ئەمرم ئاگر بەرپۆتە تۆمارى شىعەرم

(۱) لای م، ه، بەهەلە نووسراو: فرمانى ملك دەروون پر ئىشان.

سۆزى پىرەمىرد

ئەم شىعەره لە لاپەرە ۱۶۴ى (دیوانى پىرەمىردى نەمرى محەمەد رەسول ھاوار) دا بەشىعەرى پىرەمىرد ناسراو و هېچ شتىك لەبارەبەو نەنووسراو. بەلام ئىمە ساغمان كردهو كە لەو چوارده بەیتەى شىعەره كە هەشت بەیتى يەكەمى شىعەرى (ئەحمەد بەگى كۆماسى) يە. بەیتى نۆبەم شىعەرىكى (مەولەوى) يە. ئەو پىنج بەیتەى دوايشى شىعەرى پىرەمىردە. وانا پىرەمىرد لە كاتى گۆرپى شىعەره كە دا شىعەرى خۆى و مەولەوى تىكەل كردهو. بى ئەوەى دەستنىشانىان بكات و بى ئەوەى مامۆستا ھاوارىش لە دیوانە كەيدا ئەمەى ئاگا لى بووى. ئىمە لىرەدا دەقى ھەورامى شىعەره كەى كۆماسى و گۆرپەكەى پىرەمىرد دەنووسىن كە نەجمەددىن مەلا لە كەشكۆلى (حەمە سالىح ئاغای قزلى) دا لە لاپەرە ۹۶دا بۆى تۆمار كردهو.

لەلايەكى تریشەو، شىعەرى دیوانەكەى م. ه. دەنووسىنەو و لە شوئى خۆیدا ئامازە بۆ شىعەره كانى كۆماسى و مەولەوى و پىرەمىرد دەكەين. ھەرەھا ئەم شىعەره (ھەورامى) يەكەى لە دیوانى مەولەوى مامۆستا (مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس) دا لە تىبى (پ) دا بەشىعەرى مەولەوى ناسراو و چاپكراو. بەراى من كە ئوسلوبى شىعەره كە و دەستپىكردى لەھى مەولەوى ناچىت و بە بەلگەى دەستنووسەكەى مامۆستا نەجمەددىن مەلا بەشىعەرى كۆماسى دەزانم. ھەرەھا مامۆستا (عوسمان ھەورامى) لە بەيانى ژمارە ۹۵ى سالى ۱۹۸۴دا روى كردهو كە ئەو شىعەرى (كۆماسى) يە و دەقى ھەورامىبەكەى لەبەر دیوانى مەولەوى نووسىو تەو و گۆرپەكەى پىرەمىردى نووسىو. لە كەشكۆلە دەستنووسەكەى (كۆماسى) دا لە لاپەرە ۹۶دا نەجمەددىن مەلا بەم شىوہى ھەردو دەقە وەرگىراو كەى نووسىو كە ديارە گۆرپەكە لە كاتى خۆیدا ھەر پىرەمىرد خۆى بلاوى كردهو.

ئەحمەد بەگى كۆمەسى

ئەم شاعىرە لە تەك مەولەوى، ھاو زەمانن، لە گەل يەك شەرە شىعەريان كەردووە (۱) حاجى قادرى كۆيى، ئەلنى:

دوو وە حىيدن محەممەد (۲) و ئەحمەد (۳)
يەكى (كۆمەسى) يە، يەكى (دەريەند)

«پەژارەت شادىم جە بىخ ئاوردەن (۴)
دووريت ريشەى دل، خەيمە كەن كەردەن
فيراقت فەرەم، وە تووتيا كەرد
جياييت ئازام جەھەم جيا كەرد
وہ سواسەت وەى تەور، ئيش دان وە جەرگم
وہ مەرگت قەسەم، رازىم وە مەرگم
ويت بدەر ئىنساف نەو نەمام نۆ
مەردەن خاستەرەن، ياخۆ دوورى تۆ؟
مەردەن يەك ساتەن، ئەرواحەكەى وىم
دووريت ھەرساتى سەد مەرگەن پەرىم
مەر جەستەى خەستەى من جە فۆلادەن
بەند دووريت وىنۆ ھىمان دلشادەن
دەك رەحمەت ئەو قەبر گشت وە فاداران
خسوسەن ئەو كەس، شای وە فاداران

(۱) ويستوويە بلنى شىعەرى دۆستايەتى خۆشەويستيان بۆ يەك ناردووە.

(۲، ۳) مەبەست لە حەمە ئاغای دەريەند فەقەرە و ئەحمەد بەگى كۆمەسىيە.

(۴) ديوانى مەولەوى مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس ل ۱۰۸-۱۰۹.

گۆزىنەكەى پىرەمىرد:

لەحمەد دەرچووە،...

دوورى تۆ ھىجگار لەحمەد دەرچووە
پەژارەت شادى لە دلدا نەھىشت
رۆحەم عەزابى جەھەننەمى چىشت
فيراقت فەرەقى كەرد بە تووتيا
ئەعزام بەعەزاب لىك بوونەو جيا

تىرىكى وەھات داوہ لە جەرگم
بە مەرگت قەسەم رازىم بە مەرگم
توخوا خۆت بلنى نەونەمامى نۆ
مردن خۆشترە ياخود دوورى تۆ
ساتىكە و جارىك ئاكامى مردن
دووريت ساتىكى مەرگىكە بۆ من
بۆج جەستەى خەستەى من لە پۆلايە؟!
بەگورزى ھىجران ھىچى لى نايە
قەبرت پر نووربى شای سىنە سافان
مىرزا ياقووبى ئەدىبى جافان
شىعەرى دلستۆزىت حەسىيە حالئە
ويدى زويانى بەستە و لائىمە
چەرخى چەپ بۆ من چىنويە كەلەك
من بەردم داوہ لە شووشەى فەلەك؟!
رەھەندەى كەردم لە رووى بەھانە
گاھى (ئەسفەھان) گاھى بۆ (بانە)
فرسەتم نادا ساتى بتبىنم
تۆزى بەرپىكەت بەچاومما بىنم
يا شەرحى شەوى دوورى دووبارە
عەرزكەم بۆ تەسكىن، دلەى ئاوارە!
دووريت ئاگرى بەردايە ناو جەرگ
خوابە يا ويسال يا تاقەت يا مەرگ

گۆزىنى دووھى پىرەمىرد:

«ھاوار تىپەرى، ھاوار تىپەرى
دوورى بالاكەت، لەحمەد تىپەرى
پەژارەت ھىزى، لە ئەژنۆم بىرى
لە ھىلانەى دل، شەوقى دل فرى
فيراقت فەرەقى، كەرد بەكۆى مەفرەق
دل بەشەوقى غەم، وەك شەبەق بوو شەق

تۆ جوئی بوویتهوه و، گیان جیا بووهوه
 پوژی رووناکم، تاریک بووهوه
 تیرتکی وههات، داوه له جهه رگم
 بیتزارم له ژین لام خوشه مه رگم
 توخوا خوت بیلتی نه ونه مامی نو
 مردن خوشتیره یاخود دووری تو
 مردن جارتیکه و زوو ئه بریتتهوه
 دووریت دهر دیکه، ئه ته نیستهوه
 «رهنگه جهستهی من، شووشه ی پولا بی
 هیند بیره نجین، هیشتا هه ر مابی»
 «چه رخی چه پ کردار خستوومیه سه ما
 وهک به ردم دابی له شووشه ی سه ما»
 «نایه لی ساتیک بسره وم بو خوم
 ئه مه سالتیکه من چاوه پتی تو
 باشه ویک له لات دهر دم هه لپرتم
 تامی شه که ری رازت بچپرتم
 ئنجا بشمرم هیچ باکم نابی
 گهرمه گورمه، نان و که بابی
 ئیستا له داخا، هیچم پی ناخوری
 نه وسن چۆن به رگه ی برستی ئه گری
 «دوو شته ریگه ی رزگاری من بی
 یا یار هی من بی، یا یار هیمن بی!»

مهولهوی:

واده ی سفیدی شکوفه ی پیرین
 شکوفه ی باخچه ی پیری دلگیرین
 شکوفه ی باخچه ی پیری سفیدهن
 سه رمایه ی میوه ی عیرفان هه ئیدهن
 نه باخچه ی سونبول تار مودی تاردا
 سپی شکوفه ی پیریم دیاردا

باقه ی زویری و زاری و دلگیریم
 په ی زیاد که رد په ژاره ی پیریم
 ئاخه ر پوی وهه ار نه وجوانیمه ن
 ئه وه ل پوی پایز زینده گانیمه ن
 هه ناسه م چون بای خه زان مه خیزۆ
 په ی په ی به رگ شاخ شادیم مه رتیزۆ
 خه دهنگ بالام چه مان که مان وه رد
 راست وه نیشانه ی فه نا روو ئاوه رد
 که م که م پیری خه م، وه قامه ت مدۆ
 دهم دهم وه عده ی پوی قیامه ت مدۆ
 پیری یه کسه ر زۆر جه زانووم سه ندهن
 سه ر وه گه ردندا هه ر وه زۆر مه ندهن
 ساقی پام به سته ی، زنجیر پیرین
 ده سم دامانت واده ی ده سگیرین
 چابوک به و ره فتار بی دره نگه وه
 خه رامان به و ناز بالای شه نگه وه
 جامه ت جه م ئاسا له برتیز که ر جه مه ی
 پیم نۆش که ر وه یاد به زم ئاراکه ی
 مه سته ی وه پیران، جوانی مدۆ
 هیسز دووباره ی زرانی مدۆ
 پیم دهر تا په ی په ی پیوه هه ی که روون
 رای سه خت سارای مه حشه ر طه ی که روون
 هتد...

پیره میتد بهیتی هه شته م و نۆیه می ئه و شیعره ی وهر نه گپراوه و شیعره که خۆی بیست بهیته،
 له و بیست بهیته پیره میتد دوانزه ی وهر گپراوه. ئنجا شیعره وهر گپراوه که دنووسین و سی
 بهیته که ی پیره میتد له ناو که وانه دا دیاری ده که یین.

خه دهنگی بالام، وهک که مان خه م بوو
 روو له نیشانه ی ئه و دنیا یه م بوو
 سامی وا پیری لیم بوو به زنجیر
 ده ستم داوینت ته نها تۆی ده ستگیر

زووکه به له نجهی بی دره نگووه
 به ئال و والای بالای شه نگووه
 به جامی جه می جه مسه ری سه رجه م
 ره گی نه نامم تیک به سته به هه م
 وام گورج که ره وه به مه سته جوانی
 تازه کاته وه نه م پیره ی فانی
 پیتم بده تا پیتم هیزی پی بهی کا
 بی وچان پله ی پی مه حشه ر ته ی کا
 «ناخ ره شول ساتوش به قه تاره وه
 تا ده مرم خوتم لی مه شاره وه»

گیانه دلکه م

۱۹۴۳

پیره میرد نه م شیعه ری مه وله وی دوو جار وه رگیتراوه. گۆرینی به که م زور له ده قه وه نزیکه و
 نه وه ی دوو م هه ندی دستکاری تیدا کردوه. لیته دا هه ردوو وه رگیترا نه که و ده قی شیعه رکه ی
 مه وله وی ده نووسین.

هه روه ها ماموستا محمه د ره سول ها واریش له لاپه ره ۱۹۷ ی دیوانی پیره میرددا هه ردوو
 وه رگیترا نه که و ده قه که ی مه وله وی نووسیوه. به لام له به ر نه وه ی له ده قی هه ورامییبه که دا هه ندی
 هه له ی تیدا هه یه ، بو ته مه ش په نامان برده به ر دیوانی (مه وله وی) ماموستا (عه بدولکه رمی
 موده ریس) ل ۵۴.

مه وله وی:

نازیز وه مه رگت، دل نه خرۆشه ن
 ئاره زووی خه ده نگ، په نجه که ی تۆشه ن
 خه یلیتوه ن ئامان نیره که ت، ئامان
 ئامان وه سه ر وه خت، بیمار زامان
 وه خته ن ساکن بو، قوربان ساتیری
 ده ماخش به رزن، ده خیل زنجیری
 نه ووجه حیکمه ت به ر بشۆ وه به ر
 جار جار وه تیری دل نه واییش که ر

وده ش وه ش تای توغرای ویت بنمانه پیتش
 با هه ر ناسۆر بو، زوو نه بو ساریتیش

گۆرینی به که می پیره میرد:

نازیز دلکه م کلۆکوۆیه تی
 ئاره زووی تیری په نجه ی تۆیه تی
 ده میکه تیری تۆی لی پراوه
 برینی کۆن بو، ئیشی نه ماوه
 لووتی زور به رزه، سا قوربان تیری
 په ل نه بزیتوی ئامان زنجیری
 به تابه کی زولف زوو مه هاریکه
 به تییریکی تر کۆله واریکه
 تا توورپی زولفت بکه به دامی
 با ساریت نه بی، ناسۆر بی زامی

گۆرینی دوو م:

گیانه، دلکه م، کۆلوکوۆیه تی
 ئاره زووی تیری په نجه ی تۆیه تی
 ده میکه گیقه ی تیره که ت نایه
 چی بکه م ژیر نابی به لایه لایه
 به ستوومه ته وه به هه وا به نی
 به ملاو به و لادا، هه روا مل نه نی
 من وام نه زانی که دل پییر نه بی
 نه گه رپتسه وه، لای من ژیر نه بی
 که چی ناسره وی سا قوربان تیری
 زور سه ره پۆیه ئامان زنجیری
 تاو تاو توورپی تای پیشانده تار تار
 لووتی زور به رزه بو بکه به مه هار

ئه پرسى چۆن

نه م شیعه ره له لاپه ره ۱۷۶، ۱۷۷ ی دیوانی پیره میردی ماموستا هاواردا بلاو کراوه ته وه

به شیعی پیرو میبرد دانراوه.

شیعره که چوار بهیته. به لام له (که شکۆلی قزلی مامۆستا نه جمه ددین مه لا) دا له لاپه ره (۸۸) ی به شی شیعره کانی مه وله ویدا، به شیعی مه وله وی دانراوه. مامۆستا تهنه رۆحه که نووسیوه، واته گۆرینه که ی پیرو میبرد. هه ورامیبه که ی مه وله وی نه نووسیوه، دیاره شاره زایه کی وه که نه جمه ددین مه لا هه روا له خۆبه وه ئه م شیعی به شیعی مه وله وی دانه تاوه و ئیمه ش که ته ماشای شیوه و ریبازی شیعی که مان کرد راست بو ئه وه چووین که شیعی مه وله ویبه، ئیمه گۆرینه که ی پیرو میبرد له رۆشایی ده ستنوو سه که ی مامۆستا نه جمه ددین مه لا دا ده نووسیوه هه تا ده که که ی مه وله ویمان ده ست ده که ویت، وه چند جیا وازیه که له نیوان شیعی که ی لای نه جمه ددین مه لا و دیوانه که ی پیرو میبرد مامۆستا (هاوار) دا هه یه. هه ردوو ده که که ده نووسین: -

ئه پرسی چۆن

مامۆستا (نه جمه ددین مه لا) شیعی که ی له ژیر ناوی (خه یالکی ورد) دا نووسیوه:

«ئه پرسی، چۆن، له ش و دیده و دل
دل، ژیر برۆتی کردوو به مه نزل
تو خوا لیتی گه رین، له سۆز و تابدا
زاری په سه نده، له ژیر میحرابدا
فرمی سکی دیده ش، به سه ره به ده ندا
هاژه ی کرد، لافاو، دهستی پی به ردا
گی، هاژه ی دل، داچاله کینن
هه ره س، زۆر سه نگی، سه خت ئه جۆلینن

شیعی که - له دیوانی پیرو میبردی م. ه. دا:

«ئه پرسی، چۆن، له ش و دیده و دل
دل، ژیر برۆتی کردوو به مه نزل
تو خوا لیتی گه رین، له سۆز و تابدا
دوعا، گیرایه، له ژیر میحرابدا
چاویش لافاوی، فرمی سک زۆری سه ند
پتلیوی گلینه ی، له ریشه هه لکه ند
هاژه ی ئه و، دل، دانه له رزینن
هه ره س زۆر به ردی، قورس ئه جۆلینن

ناسینه وه ی شیعه کانی وه لی دیوانه له شیعه کانی پیرو میردا

۱- هه ی نا ئومیدی:

ئه م شیعی وه لی دیوانه و هه ردوو گۆرینه که ی پیرو میردمان له م دیوانه دا نووسیوه و به روا ردمان کردوو له بهر ئه وه به پتیوستان نه زانی دووباره لیته دا بینووسینه وه.

۲- بایه قوش نالان:

ئه م شیعی له دیوانی پیرو میردی مامۆستا هاوار دا له لاپه ره ۲۰۳، ۲۰۴ دا بلا وکراوه ته وه ته وای شیعی که به شیعی پیرو میرد دانراوه و به ناوی (تاق تاق که ره) وه چاپکراوه. به لام له راستیدا شیعی که دوانزه بهیته و دوو به شه. به شیکیان شیعی پیرو میرد و به شیکی گۆرینی چند بهیته کی شیعی (بایه قوش نالان) ی وه لی دیوانه یه.

بهیته یه که م و دوو م سیبم و سه وته م و نۆبم و دهیبه م و یانزه و دوانزه واته هه شت بهیته پیرو میرد. بهیته چواره م و پینجه م و شه شه م و هه شته م شیعی وه لی دیوانه یه. واته چوار بهیته وه لی دیوانه یه.

لیته دا ئه و چوار بهیته ی شیعی که ی (وه لی) به شیوه ی خۆی ده نووسینه وه و ته وای دوانزه بهیته که ی شیعی دیوانه که ی پیرو میردیش به رانه بهری ده نووسین هه تا خۆینه ره ودرگرتنه که ی ته وای بو ساغ بیتته وه. پتیوسته بلین ئه م دپرانمان له دیوانی (وه لی - عوسمان هه ورامی) ودرگرتوو و به ریزیان له گۆقاری (به یان) ی ژماره ۹۵ دا ناماژیه یان بو ئه م ودرگرتنه کردوو.

«من خیل شادیم شه خسی که رد تالان
تو چیش پیت نامان، هامده رد سالان!
من په روانه ی شه وق، شه م جه مالتیکم
کوشته ی نیگای ناز، سۆسه ن خالتیکم
نالهم جه سوکن، سه وادی ئه و یارهن
دلهم جه دووری ئه و بی قه رارهن
من سفته ی سۆزان شو له ی ئه و نورم
به رۆ هه راسان به شه و ده یجوورم»

دیوانی وه لی دیوانه ناما ده کردنی عوسمان هه ورامی ل ۲۹ سالی ۱۹۷۶

تاق تاق کهره کهی، سهرداری کانی
 بوچ نه نالینی، هه تا به یانی
 هیچ کهس ناتوانی، تا رۆژ بنالی
 مه گهر عاشقی، سه ودایی خالی
 نه و من دیاره، بو یار نه نالم
 تو په بجوری کیی، هاوار به مالتم
 «من گنجی شادیم جه رده بهک بردی
 تو چیت لی قه و ما، کی وای لی کردی»
 «من روخساریکی وینهی شه مم دی
 دهردی په روانه م لی هاتوته دی»
 «نالهی من له شهوق نه و روخساره به
 ئاهم له دووری نه و دیداره به»
 تو کی دهر وونی واهه لقرچاندوی
 کام کافر (۱) واهم دهردی گه یاندوی
 «من سووتاوی نه و، شوعله و نه و نوورم
 دیوانه ی جه زبه ی، نه و کیوی (طوور) ام»
 موسا (ارنی) ی وت، که و ته تکا
 به (لن ترانی) ئابرووی تکا
 منیش ته مه نای، دیدارم نه کرد
 له جیاتی دیدار، نه م عه شقم وهرگرت
 دیاره من و تو هه ردوو هام فه ردین
 هه ردوو کمان و هک یهک، تووشی یهک دهر دین
 وهره هه ردوو کمان، ناله مان یهک خهین
 به لکو به م عه شقمه، نیشتمان سه رخهین

(۱) لای م. ه. نووسرابوو (کام به فر واهم دهردی گه یاندوی) که دیاره وشه ی به فر هه له به و - کافر راسته.

۳- ههروهه پیره میترد له شیعه کانییدا گه لی جار بهیت یاخود نیوه بهیتی وهلی دیوانه ی

به کارهیناوه یاخود بییری عه شقی رۆحی لی وهرگرتوو و له شیعی خۆیدا وهستیانه
 تواندوو به تیه وه.

شیرین ناوی شه م

پیره میترد نه م شیعه ی له رۆژنامه ی ژینی ژماره (۶۰۷) ی ئابی سالی ۱۹۴۰ دا به ناوی
 (دهباشانیه وه) بلا و کردوته وه. به لام له راستیدا بریتیه له وهرگیرانی شیعی (بارک الله شه م) ی
 وهلی دیوانه. هه ندی ئالوگۆری تیدا کردوو و له دواییشدا چوار بهیتی خۆی له کۆتایی
 شیعه که وه بو زیاد دهکات و له ماناشدا نه و بهیتانه له رهوتی مانای شیعه که ی وهلی دوور
 ده که ویتته وه و له دلداریه وه ده چیت بو نیشتمانی. دهقی شیعه هه ورامیه که ی (وهلی) و
 وهرگیرانه که ی پیره میترد دهنوسین. نه م شیعه له دیوانی پیره میتردی مامۆستا هاواردا
 بلاونه کراوته وه.

بارک الله شه م (۱)

بنازوون به و زات، خولقنایش چون شه م
 نه قاش قودرهت، کی شانیس ره قه م
 جه ی سه ر زه مینه، وینه و میسلت که م
 جه شهوق پیشان، نوور سو بحده م
 قه وس ئاسمان، پیچ وهردهن چون خه م
 نه برۆت چون که مان، خالق نه عزم
 خه دهنگ مه شانۆ، نه دلهی پر خه م
 دلته چون ئاهو، مودیر ماس ره م
 نیم نیگات نه فسوون جادوی هاروت که م
 خه دهنگ موژگان چنگ پیکان جه ستم
 بی په روا پیکۆ به جه ور و ستم
 زولفت پۆشنا ئافتاب چون ته م
 وینه ی زیبایی مه سیحای مه ربه م
 روخسار به وینه ی مانگ چارده هه م
 دهه ن چون حوقه، سه رچه شمه ی زه مزه م
 سی و دوو دندانت مرواری سه رجه م
 له ب یاقوتت پیاله ی عه جه م

خالت سوله پمان كهردش به خاتهم
 دوو قه نديل نوور پيش مه و اچان چه م
 دوو سيب سينهت، نه ورهس گول به دهم
 بيللا و پنه شان تاجه به ههشت كه م
 خود او نند بهى ته ور توش ئاردى فه ره هم
 ساهه ر بهى ته رزه نامش نيای شه م
 به نامت دنيا ره وشه نهن سه رجه م
 نوتقت گيان به خشه ن، جه خواوه مه ره هم

(۱) ئەم دەقه له دیوانی ودلی دێوانی عوسمان هه ورامیبه وه وه رگير او ه.

وه رگيرانه كه ی پیره میترد ۱۹۴۰

شیرین ناوی شه م

چهند خو شه دایکی، ناوی ناوه شه م
 ناوی خو ش موله هم، له له وح و قه له م
 دهستی قودره تی، خوا کردی به شه م
 تا خوا سوره تی خه لک ته کا ره قه م
 له نه قشی خودا، و پنه ی ته و زور كه م
 شه وقی ته ویلی، نووری سو یحده م
 قه وس و قه زه حی جه مین خه م به خه م
 كه وانی برۆی سه ریان داوه هم
 دلێ سه ودا کارتر له ترس و خه م
 چاو وهک ته و ئاسکه ی به ناز ته کا ره م
 برووسکه ی رۆژی من ته خاتته ته م
 برژانگ وهک تیری ئاو دراو به سه م
 جه رگی عاشقان، ته برن به سه ته م
 زولفی به عه تری گه ردنی پي نه م
 لووتی ده سه تکردی پرگار و قه له م
 سه رگۆنای وینه ی مانگی چوارده هم
 قوتوی له علی ئال، ناویان ناوه دهم

سی و دوو مرواری له ده مدا سه رجه م
 له پووکی کالای چه سپیوه مه حکه م
 واته ی گیان به خش وهک عیسیای مر به م
 موع جیزه یه كه، خوا کردی كه ره م
 فه رمانه وایه لای شاه ی عه جه م
 خالی لای لیوی نو قته ی رووی خاتهم
 له سینه ی دوو سپو تازه ی گول به دهم
 (مه م) کوژه، بو یه، ناویان ناوه مه م
 شیرین و بی شیر، شیرین بو ی، سه نه م
 هیشته هیه چ كه سی نه ی ناوه ته دهم
 بالای نه مامی نه و توولی ئی ره م
 نه مامی عه رعه ر له سو جده ی داخه م
 به خه یال ناف ئاو ده زیتته دهم
 به لام به شپوه ی ته ده ب نامه حره م
 ته م سه راپایه، مه دحیکه زور كه م
 له مه به و لاوه، نه یته وانی قه له م

«من وه سلّم ناوی، عه شقم ده بی كه م
 ته و ناوی شه مه، من ده وره ی ته دهم
 جا وهک په روانه بو بیته به ره هم
 بسووتیکم به گر گیانم فیداکه م
 بوو به به ده خشان ده باشان سه رجه م
 بردی، بوو به له عه ل شیعه ری موله هم
 به لام ئاخ قه دری نازانن چی بکه م
 ئاخ ولاته که م، داخ ولاته که م»

یاران نه و به هار (*)

پیره میترد دوو جار ئەم شیعه ری وه رگير او ه. جارێک له ژینی ژماره ۵۶۹ ی حوزه ییرانی ۱۹۳۹ دا
 و جارێکیش له ژماره ۸۶۳ ی مارتی ۱۹۴۷ دا هه ردوو جار که ده ستنیشانی کردوو که شیعه ری

(وهلی دیتوانه) یه به لām له گۆرینه کهی ۱۹۴۷ دا زۆری له شیعره که لاداوه و گهلێ بهیت و مه بهستی شیعریی خۆی تیکه ل کردووه. بۆ بهروارد ههر سێ دهقه که ده نووسین:

«یاران نه وههار»^(۱)،...

ئه مسال وه به ختم، بێ فه ر نه وههار
ئاماره دامان، کۆچ ته لمیت بار
هه رچه ند نیگام که رد، نه دیم کۆچ یار
خیلان گشت ئامان وه ریز دامان
په خش بین وه دامان بارگه ی ئیمامان
نه کۆچ یار بی، نه دهنگ یاران
وههار وه نه م بی، وه ژار مـاران
هه ر گول به رهنگێ بهر ئامانه خاک
ئه وان گول خه ندان، من دیده نه مناک
هه ر خو نجه ی وه نه م بی وه په یکانی
هه ر گولێ وه نیش خار هیجرانی
هه ر لالی داخین، وه سه د هه زار داخ
داخ منیان وه دل، هه سه ره تکیشم ئاخ
سونبول چون نیشته ر نیش مه دۆم نه دل
تیشته رهن جه خار نه پام به گ گول
نه رگس مه وینۆ، ئه ندووم به رز مه یۆ
ئاهه ر وه جه سه ته م، قه قنه سه ته رز مه یۆ
سه سه نه نان زوان تانه کی شان لیم
جه داخ دووری دوور وه لات ویم
سه یر چه مه ن پیم چون ژار مارهن
هه ر ئید مه ژنه ون قاچان وه هاره ن
په ی چیش! جه دووری شای (شه م) جه مینم
هاوه خته ن به رشو، گیان شیرینم
یاران، هامسه ران، ساچۆن مه یۆ چوون
من (طه به س) جامه ن، شه م کۆت نه و سه ر توون

(۱) ئه م شیعره له دیوانی وهلی دیتوانه ی عوسمان هه ورامیبه وه وه رگیراوه.

* ئه م شیعر و وه رگیترانه له دیوانی په ره میتدی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.

وه رگیترانی ۱۹۴۷

یاران نه وههار

ئه مسال وه به ختم، بێ فه ر نه وههار
زه وقی زینده گیم بوو به ژاری مار
دنیا جه دیده م چۆل و ته نگ و تار
هه ر گول به رهنگێ، سه رکیشا له خاک
ئه وان گول خه ندان دیده ی من مناک
هه ر خو نجه یۆ من، بوو په په یکانی
په ره ی هه ر گولێ، خاری هیجرانی
هه ر لاله داخی به سه د هه زار داخ
داخی نا له دل هه سه ره تکیشم ئاخ
گولێ نه ورۆز و لاله و گه زیزه
سه ووریان به خو تین جه رگی ئازیزه
من ئه مسال به هه ر شادیم ناشاده
نه ورۆزم ناوی ره نجم به باده
رۆله ی شیرین و گشت ها وه لانم
ته فر و توونا بوون وه ک خه یالانم
به هاری وه ی ته ور ئیلم لی دوور بی
له ناو جه رگمدا گری ته ندوور بی
سه د خو زگه م به سال نه وه به هه ر پار
له گه ل گه ل و خو تیش سه یرانی گولزار
به هاری ئه مسال جه سه ته م په شیوه
چه وته کاره که م، نایب له رتیه

وه رگیترانی سالی ۱۹۳۹

یاران نه وههار،...

ئه مسال له به ختم، بێ شه وقه به هه ر
هاتنه خواره وه، کۆچی بارگه دار
هه ر چه نده پروانیم نه مدی کۆچی یار

خیلان هاتنه وه گه بیینه گهرمیان
 بهزین له دهوری دوانزه ئیمامان
 نه کۆچی شه م بوو نه شیوهی نه و یار
 عه یشی به هارم بوو به ژاری ماری
 گول سهری کیشا له تویی په ردهی خاک
 گشت گولتی خه ندان دیدهی من نمناک
 ههر گولت خونچه یه بو من په یکانی
 ههر په ردهی گولتی درکی هیجرانی
 ههر گولت لاله یهک داخی بو دلتم
 ههر هه ورئ به رقتی له رووی مه نزلتم
 نه رگس ته بیتم چاوم کویتر ته بی
 هه لوی گولته زه رد له لام سویتر ته بی
 سه وسه ن زبانی تانه ته کیشی
 به بوئی سونبول سه رم ده ئیشی
 سه یری چیمه ن لیم وهک نه قسی ماره
 هینده نه زاتم نه لیم به هاره
 چونکو له دووری شای شه م جه مینم
 ههر وه خسته ده رچی گیانی شیرینم
 وینهی په ژاره ی مه بعوسی مه ئیوس
 به گریانه وه که وتمه هه رده ی طوس
 هیوامان که وتمه به هاریکی تر
 زستان ده ست نه ژنو، نیشته ی گوئی ناگر
 ههر نه وهی چاکه به ئومید نه ژین
 ئومید نه مینی ئیمه ش و نابین

نازداری جافان

پیره مپرد له سالی ۱۹۴۷ د ئه م شیعه ری وه لی دیوانه ی وه رگپراوه . چوار به یتی دوایی
 شیعه که هی پیره مپرده . هه ندی جیاوازی له نیوان شیعه که وه رگپراوه که دا هه یه . جگه له وه ی
 که پیره مپرد ناوی وه لی دیوانه ی نه نووسیوه و شیعه که ی به ناوی (هه رمه) وه بلاوکردۆته وه .

ئهمه ش دهقی شیعه که وه رگپراوه که یه تی .

مه حبووب جافان (۱).....

مه حبووب بی عه یب، تایفه ی جافان
 سه ر قه تار رهم، عه نه به ر بو نافان
 سه ر کیش ره ویل، موشکین کلافان
 ناهووی مود برماس، مه کان نه هه رده
 چووزه ی سونبول چه ر، نه سا سل که رده
 خاویتر و خالدار (خه تا و خوته ن) مال
 ته تار (تایف)، شوخ شیرین خال
 وه ته ن نه زامه ن، سه ر به رز له یلاخ
 سه یر سه ر کوان، سه یادان وه داخ
 چه رخ و چه م سیا، جوست و چالاک په ر
 شه یدای شکار دۆز، چنگ وه هونا و ته ر
 لاچین شه ش دانگ سه حه ر جه لات خیز
 شه مقار تیژ بال ته یر توند گوریز
 شه مع شاپه سه ند گشت سیا یانان
 نام تۆن نه به زم خوسره وان، خانان
 به شه وق جه مین (شه م) روخساره وه
 کیت نه دا وه ده م گره ی ناره وه
 به و قاش قه تران دل پی ئیشاوه
 ستوون یانه ی کیت نه کیشاوه
 به و دیده ی سیا ی سورمه سای سیوه نگ
 موژانت وه هوون کت نه که رده ن ره نگ
 به و نیم نیگای ناز به و له نجسه ولاره
 ئاخه ر جه رگ کیت، نه که رده ن پاره
 به و نیم نیگای ناز پیوار نه په رده
 ئاخه ر کیت نه که رد وه تازیز مه رده
 به و بالای نه و توول وه نه و ره سته وه
 به و کۆکۆی کلاف ده سته ده سته وه

واچە دلی کیت نەستانان وە زوور
ناخر یانە کیت نە کەردەن خاپوور
من دیوانە بێم، جگە داخ تۆو
داخ نیای وەبان دەماخ جە نۆو

(۱) دەقی ئەم شیعەرە لە دیوانی وەلی دیوانە عوسمان ھەورامییەو وەرگیراوە.

وەرگیراوە کە ی پیرەمێرد: ۱۹۴۷

نازداری جافان...

نەوێ نەو خالان، سەر ئیلتی جافان
سەر جەلە ی رەوێ عەنبەرین تافان
شەوقی پێشانێ شیرین کالافان
بەو چاوە رەشە ی دل پێی ئیشاوە
ستوونی رەشمال، کیت نە کیشاوە
بەنیم نیگای ئاز، قەدرت پەرورە
ئازیز کیت نە کەرد بە ئازیز مەردە
بە شێوێ شیرین شەم روخسارەو
کیت نە دا بە دەم، گەرێ نارەو
بەو تیری دیدە ی سورمەسای سیوہنگ
پەیکانت بە خوین کێ نە کرد گول رەنگ
بەو لارولە نجە ی خەرامانەو
کیت نە دا یە خاک بە زامانەو

«من نەمزانیبوو، تۆ وا کوشندە ی
پیشە ی جەرگ و داو زولفان کە شندە ی
بۆ خۆم ئەرۆیم، بەرپێگای خۆما
لە پر تیشکێ هات، کیشای بەرووما
بە دەم دەردەو، دلەم راچەنی
ئاویری دا یەو و تیر پیم پیکەنی

تومەز دەستی خۆی لی وەشان دەبووم
دلی بە زامی تیر ئیشا ندبووم

کوچکی ھەواران

۱۹۴۸

پیرەمێرد سالی ۱۹۴۸ ئەم شیعەرە ی وەلی وەرگیراوە. بەلام شەش بەیتی خۆی تێھەلکیش
کردووە و لە شوینی خۆیدا خستوومانە کەوانەو. پیرەمێرد لەم شیعەرەدا ئاماژە ی بۆ ئەو کردووە
کە شیعری وەلی دیوانە یە و ئەم چەند دێرە ی لە پیشەکیبە کەیدا نووسیوە:—

«رەنگە جارێکی تریش من ئەم نالە ی بەسۆزە ی وەلی دیوانەم نووسیبتەو، بەلام چونکو
خۆبشم وەک ئەو داخی پشێوی ئیلتی جافم لە دلدا یە ھەموو سالی وادە ی خیلە و خواری مالە
گەرە ئەم شیوہنە بۆ خۆم ئەنووسمەو. ھەر منیش ماوم بۆیان بگرم».

شیعەرە کە ی وەلی دەنووسین و ئنجا وەرگیراوە کە ی پیرەمێرد:

سەنگ ھەواران (۱)، ...

سەنگ سیاسەنگ، سفتە ی ھەواران
مەلوول ماتەم، پەس مەندە ی یاران
چون من ھام شەرەیک، دەرد پەژاران
تۆ سەنگ، یە کام ھەوارەن
یە پە ی کێ رەنگت، ئازیەت بارەن؟!
سفتە ی سەودای عەشق کامین نەو ھالی
بێ دەنگ و بەدەرەنگ، مات و مەلالی
تۆ جە داخ کێ سفتە و سۆزانی؟
پەس مەندە ی ھەوار کامین ھۆزانی؟
راس واچە ھجران، کیت نە دل داخەن؟
جە ھجران کێ بەرکت قەلاخەن!
سەنگ وات سیا، بەخت ستەمکیش خەم
پەروانە ی پەشێو، دوور کەفتە ی پای شەم
مەر نەزانی، لیلاویت لیلتەن
یە ئە ی جامەسکەن گوزەرگای خیلەن
یۆرت و چراگای خیل جافانەن
جای عەیش و نیشات عەنبەر نافانەن

ههوارگه‌ی ره‌وئیل خیل مورادین
 ماوای شه‌وق و زه‌وق زومره‌ی دلشادین
 من هه‌وار شه‌م شای په‌روانانم
 خان خال‌خاسان، سیا یانانم
 پایز کۆچ خیل مه‌بان وه دامان
 ته‌شریف ماوه‌ران وه‌ی زید و زامان
 من سفته‌ی ئەو شه‌وق شۆله‌ی شه‌م چاره‌م
 داخین ئەو نوور سه‌حه‌ر ستاره‌م
 ئید که‌واتش پیم، سه‌نگ هه‌واران
 من جه ئەو به‌ته‌ر لال بيم جه زوان
 زانام سفته‌ی شه‌وق ئەو شه‌م روخساره‌ن
 داخدار داخمای ده‌ست ئەو یاره‌ن
 منیچ نه‌ هیجران شای شه‌م روخساران
 هابیم وه هام‌ره‌نگ سه‌نگ هه‌واران
 ته‌ن چوون سیاسه‌نگ هه‌واران من
 پادشای خه‌مکیش، خه‌مداران من

(۱) ده‌قی ئەم شیعره له دیوانی وه‌لی دیوانه‌ی عوسمان هه‌ورامی وه‌رگیراوه.

وه‌رگیرانه‌که:

کوچکی هه‌واران (۱)

سه‌ختی به‌خت ره‌ش، شوفته‌ی هه‌واران
 مه‌لولی ماتهم دوور که‌وته‌ی یاران
 وه‌ک من هام شه‌ریک خه‌م و په‌ژاران
 تو خوا کوچکی کیتی، له کام هه‌واری
 وا به‌دوودی ئاه، سیا هه‌مباری
 تو له داخی کتی، سووتوای سوژی
 جیموای ماوای، کام خیل و هۆزی
 راست بلتی داخی کتی له دل‌تایه
 بو له‌یلی کام ئیل به‌رگت سیایه

وتی سیا به‌خت، سته‌مکیشی خه‌م
 په‌روانه‌ی په‌شێو، دوورکه‌وتووی رووی شه‌م
 بۆچی نازانیت، لیلاییت لیله
 ئەم شوپنه‌ ماوا و گوزه‌رگای خیله
 شوپن ماله‌ گه‌وره‌ی ئیلی جافانه
 هه‌وارگه‌ی په‌ری زولف گولانه
 پاز که‌م کۆچیان دیته‌ دوو ئاوان
 دینه‌ له‌نجسه و لار نازداری باوان
 «شه‌وقی جه‌مالیان ئەدا له رووی ئاو
 په‌ری ئاسمان ئەکشینه ژیر داو»
 «که سه‌ر ده‌ردین له گۆشه‌ی ره‌شمال
 وه‌ک مانگ له هه‌ورا ئەنوین جه‌مال (۲)»
 «چه‌م و هه‌وارگه‌ پر ئەکه‌ن له نوور
 هه‌ر چراخانه‌ له نزیک و دوور»
 «هیشتا نه‌یدیوه دیده‌ی ئەم ده‌وره
 زه‌مه‌مه‌ی عه‌یش و سه‌فا به‌م (طه‌وره)»
 «ئه‌ترسم (که‌چ) یی چه‌رخێ رۆژگار
 چاوێکی پیسیان لێ بخاته کار»
 به‌ زانی حال به‌ردی بی زبان
 ئەمه‌ی گوت منی هینایه‌ گریان
 زانیم که‌ ئەویش یار و هاوده‌مه
 وه‌ک من په‌روانه‌ی دیداری شه‌مه
 هه‌ردوو به‌ردیکین سفته‌ی دل سهر‌دین
 هه‌ردوو گرفتار ئیشی یه‌ک ده‌ردین
 «پیرتکی تریش مانده‌ی ئەو ده‌وره
 گشت سالتی ئەگری بو ماله‌ گه‌وره

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره‌مێردی م.ه. دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

(۲) پیره‌مێرد ئەم به‌یته‌ی له شیعریکی تریشدا به‌کار هیناوه و سه‌ره‌تای شیعری (به‌ندی خاوه‌ری) به‌و به‌یته ده‌ست پیکردووه و ده‌چینه‌وه سه‌ر به‌یتیکی مه‌وله‌وی.

بیزاری ھۆزان

پیرەمبیرد ئەم شیعەری لە ساڵی ۱۹۳۷دا وەرگێراوە.

دەقی شیعەرە ھەورامییەکی (وەلی) بیست و دوو بەیتە. ئەم کردووێ بەشانزە بەیت و بەیت و نیو بەیتی خۆشی تیکەل کردوو لێرەدا بۆ بەراورد دەقی شیعەرەکی و گۆرینەکی دەنوسین. وەلی:

بیزای ھۆزان^(۱)

ھا بێم وە مەجنون، بیزای ھۆزان
ئەگەر وە دۆزام، بەیان دلسۆزان
مەگەر نە ھەردە نە جەم بدۆزان
ئەریاران یەکی ئەو یادم ئاران
یا ھام جەھەردان یا جە کۆساران
ھەر جاییە مەقام ماوای مەجنون بۆ
مەنزلگە مەجنون، مات و مەحزوون بۆ
ئەو مەنزل مەقام، ئەو مەنزل جامەن
ئەو ماوا و مەکان یۆرت و ماوامەن
ھەر جاییە خاک زەمین پەرنەم بۆ
جە ھەر کۆ کۆمای وەحشیان جەم بۆ
ئەوجا، جایی سەیلات گریان منەن
ئەو کۆ ماکۆ مای دیوان منەن
ھەر سنگی چەگی دەس یارم بۆ
یاران ھەر کەس یار خەم گوسارم بۆ
ئامانەت ھەوال من بپەرسان چیش
مەر ئەو بواجۆ حال و یلیم پیش
ئەر بەی نیشانان نیشانەم نەبۆ
ئاساری جە یۆرت و یرانەم نەبۆ
تاقی بزنان بۆ شەرت و شوونم
بۆ سەودا جە فیکر سەودای مەجنونم

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی وەلی دیوانی عوسمان ھەورامییە وە وەرگیراوە.

وەرگێرانەکی پیرەمبیرد:

بیزاری ھۆزان

وا بووم بە شییستی بیزاری ھۆزان
بێنە پێ و شوینم خویش و دلسۆزان
مەگەر لە ھەردە نە جەم بدۆزان
ئەگەر یادم کەن دۆست و خەمخواران
یاوام لە ھەردان یا لە کۆساران
ھەر جاییە خاکی زەمینی تەر بۆ
ھەر گردی (کەلی) وەحشی لەسەر بۆ
ئەویان ئناکی گـریانی منە
ئەمیان کۆمەلی دیوانی منە
ئەگەر بەم رەنگە نیشانەم نەبۆ
نمۆنە یانە و یرانەم نەبۆ
ئنجای بزنان بۆ سەر و شوینم
گەردن ئازاد بۆ شەم لە خویتم
ھەر ئۆبالی من بەئەستۆی ئەو بۆ
بەختی من ھەر شەو ئەو ماھی ئەو بۆ

یاشا لە نۆو

پیرەمبیرد ئەم شیعەرە وەلی دیوانی لە ساڵی ۱۹۳۷دا وەرگێراوە. دەقەکی ۲۴ بەیتە. گۆرینەکی پیرەمبیردیش ھەر بیست و چوار بەیتە. وەکی شیعەرەکانی پێشوو ھەندێ جار لە بەیت و واتا و نیو بەیتدا لە شیعەرەکی دوور کەوتۆتەو. دەقی ھەورامی ئەم شیعەرە لە کەشکۆلی (مەحمود پاشای جاف) ھو وەرگرت، کە بەرێز (عەلی بەگی حسین بەگی جاف) خستیە بەردەستمان و نەک ھەر ئەم شیعەرە وەلی بەلکە بۆ زۆر دەقی ھەورامی ئەو شیعەرە پیرەمبیرد وەری گێراون سوودمان لێ وەرگرت. وەھەر دەقیک لە کەشکۆلەکی پاشای (لای عەلی بەگ) ھو وەرمان گرتبێ ئاماژە بۆ دەکەین و بەراستی ئەو جۆرە پیاو دەلسۆزانە وەکی عەلی بەگ شایانی ھەموو رێزبێکن.

یاشا جە نۆو

یاشا جە نۆو،...

یاشا نەو پایز باوەر جە نۆو

طۆف تەر ئهنگییز پهیدا بـۆۆه
 نهو نم باران بۆ وهسارا و کۆۆه
 بواری قه تهری نهونم نه سهردا
 وهکۆ کۆی کلاف پر نه عهنبهردا
 بواری سهردیی نهو پایز جه نهۆ
 سپی تهه پۆشۆ ساراو کهژ و کۆ
 بشیونۆ زهوق شادی لیاخان
 نه بورج له یلاخ ئیلان بۆ داخان
 وهرنه گشت ئیلتی، ئیل مرادی
 به بیان وه دامان وه زهوق و شادی
 پهم پهم په ویلان تهلمیت دار جاف
 پۆل پۆل قه تاران کۆی کهوتون کلاف
 به بیان وه دامان قیبلتهه جه نیشان
 شادبان وه مهکان قه دیم جای ویشان
 تا منیچ وه دین شای شهه جه مینم
 پۆشن بۆ دیدهی دنیای پی وینم
 یاشا وه حاجهت شای دولدول سوار
 حاسل کهی مراد په روانهی ههژار
 زوو به یۆ ههوا پایز جه نهۆه
 تا دیدهم وه دین شهه شاد بۆۆه
 ئهوان شاد وه زهوق، من شاد وه شهه بام
 تا ساکن به خهیر چه رخ ههفتهه بام

وهرگیترانه کهی پیره میترد:

یاشا له نوپوه،...

پایزیککی نوئی، بینه له نوپوه
 بیکا به تۆف و په هیلتههی باران
 لافاو ههلسینتی له کۆهساران
 باران بباری به خور له سهردا
 به تۆی کلافههی پر له عهنبهردا

کهژ و کۆ و سارا، بیبهستی سههۆل
 نازدار کۆلوانه، بیبهستیته کۆل
 بشیوی شادی و خوشی لیاخان
 شهه و باوانی بگرین له داخان
 ئیلتی مرادی خورپههی تی کهوی
 له تاوی سهرما هیچ کهس نه سهرووی
 بار و بارخانههی ره ویلانی جاف
 پۆلی په ری گهل، گشت سورمه کلاف
 بینه خوارهوه له هه موو سهردا
 بکهونه شادی و قیبلهه له ته کدا
 سا به لکو منیش شای شهه جه مینم
 به دیدهی دنیای په وشهه بی مینم
 یاشا به حاجهت شای دولدول سوار
 په واکههی نیاز په روانهی ههژار
 جا بهم رهنگه زوو پایز بنییره
 با دیسان شهه م بی مینم لییره
 هه موو ئیلتی جاف شاد بی هه کهسه
 من ته نها نووری شهه می خۆم به سهه

قیبلاه کهم هه ی شهه

پیره میترد له سالی ۱۹۴۹ دا ئەم شیعره ی وهلی وەرگیتراره. دهقی شیعره که ی وهلی ۱۳ بهیته. لای پیره میترد بووه به ۱۸ بهیت. واته پینج بهیت یاخود ده دیری لی زیاد کردوه. ههردوو دهقه که دهنوسین. ههروهها وهک پیشتر نووسیمان سالی ۱۹۴۰ دیسان ئەم شیعره ی گۆزپوه و ناوی ناوه (شیرین ناوی شهه). تکایه پروانه وەرگیترانه که ی لاپه ره (۹۰).

بارک الله شهه،...

بنازون بهو زات خولقنایش چون شهه
 نهقاش قودرته، کیشانیش په قهه
 جهی سهه زه مینه، وینه و میسلت کهه
 جه شهوق پیشان نوور سوچدهه
 قهوس ئاسمان پینج وهردهن چون خهه

نه برۆت چون که مان خالق نه عزه
 خه دهنگ مه شانۆ نه دلای پر خه م
 دلته چوون ئاهوو مودبر ماس پره
 نیم نیگات نه فسوون جادووی هارووت که م
 خه دهنگ موژگان چنگ بیکان جه سته م
 بی په روا پیکۆ به جه ور و سته م
 زولفت پزشنا ئافتاب چوون ته م
 وینهی زیبایی مه سیحای مه ریهم
 پروو خسار به وینهی مانگ چاردههم
 دههه ن چون حوقه ، سه ر چه شمه ی زه مزه م
 سی و دوو دندانت مرواری سه رجه م
 له ب یاقووتت پیالته ی عه جه م
 خالت سوله یمان که ردش به خاتمه م
 دوو قه ندیل نوور پیتش مه و اچان چه م
 دوو سیب سینته نه ورهس گول به دهم
 بیللا وینه شان تاجه به هه شت که م
 خوداوه ند به ی ته ور توش ئاردی فه ره هم
 سا هه ر به ی ته رزه نامش نیای شه م
 به نامت دنیا ره وشه نه ن سه رجه م
 نوتقت گیان به خشه ن جه خواوه مه ره هم

وهرگپراپانه که :

قیبله که مه هه ی شه م
 خوۆت به شیوه ی شه م ناوه که بشت شه م
 نه قاشی سروشت تا کی شای ره قه م
 نه قشی وا نییه بو بی نیشی که م
 جه بینت فه جری سپی سوو بحدهم
 قه وس و قه زه جی له سه ردا بو خه م
 برۆت دوو قه وسه هه ردوو سه ری هه م
 دل و دهروونم پر له خه م و هه م

دیدته دیدهی ئاسک سل کردووی به پره م
 پیچی پرچه کهت به پیچ وهک نه رقه م
 برژانگت وهک تیر ئاودراو به سه م
 له نه نگاوتندا پر زۆر و سته م
 نه گریجه ت زولمات به حه یات پر ته م
 لوتت به پرگزار درا له قه له م
 گونات دوو مانگن حهوت حهوت چواردههم
 دهمت نوقته ی وهه م پر ئاوی زه مزه م
 سی و دوو ددانت جه واهیری جه م
 شاباشی جلوه ی مولکی جه م سه رجه م
 دهنگت رۆح ئه دا وهک عیسیای مریه م
 خوا ئه و موعجزه ی پی کردووی که ره م
 لیوت یاقووتی کانی سه ر ئادهم
 بو زامی دلی عاشقان مه ره هم
 له راستی رازت سه د سوو بجان نه بکه م
 هه ر چه ند ته عریفی بکه م هیشته که م
 خالت بو سه جعی سلیمان خاتمه م
 وا سلیمانته خسته ژیر قه دهم
 دوو سیوی سه رده شت تازهی گول به دهم
 له سه ر سنگتایه ناویان ناون مه م
 سه رگه ردی مه مت خاتوو زینی مه م
 وهلی دیوانهت داگیر کرد له شه م
 بالات به ئال و والا وهک عه له م
 گا له رزان، گا لار، گا راست و گا خه م
 سه راپات شیوه ی رۆژتیککی بی ته م
 به ته می عاله م نه خاته ماتمه م
 بنازم به سونع خه لاقی عاله م
 شه می هه لگیرساند ناویشی نا (شه م)

یاران تاریکه

هامسه ران تارهن،...

ئه مسال نه وه هار نه دیدهم تارهن
 زهوق زینده گیم، چون ژار مارهن
 دنیا نه دیدهم (وادی القهار) هن
 گشت عالم نه وهخت فهسل نه وه هار
 شاد مه بۆ وه زهوق گولان گولزار
 من ئه مسال وه هار شادیم ناشادی
 په ریشان جه گشت، په نجم وه باد بی
 بلبل شاد وه گول، من په نجمه پۆ بیم
 په نجمه پۆ جه زهوق وه هار نو بیم
 ئه مسال نه وه هار فیشتهر جه سالان
 پازانش په ونه ق پهنک گولالان
 ههردان ههله تان، ساران، ههواران
 خهیمه گول پۆشان خاسته نه جارن
 من هه کای وپوه نه دیدهم خار بی
 هه سه وزی وه نه م وه ژار مار بی
 هه چه مهن سه ودای جوانیم چاخ که رۆ
 هه لالی سه ردا، دهروون داخ که رۆ
 هه شکۆفی شهوق شپوهی (شه م) پیش بی
 مدیه و نه پیشدا خاترم ریش بی
 وه هاری وهی ته ور، نه وه جه لام دوور بی
 چمان نه دیدهم نیش زه نبوور بی
 من وه شلهیم وه سال نه وه هار پار
 هه رۆسوب سه حه ر مه دیام بالای یار
 وه هار ئه مسال په شپوه جه سته نان
 دوور جه دنیا و دین تاوات وه سته نان

(۱) دهقی شیعره کهی (وهلی) مان له دیوانی وهلی دپوانه ی عوسمان هه ورامبیه وه وه رگرت.

وه رگپرانه کهی پیره میترد:

یاران تاریکه، یاران تاریکه
 ئیمسال بیناییم، لیل و تاریکه
 روشته ی زینده گیم خاو و تاریکه
 دل له شه پۆلی خه مدا خه ریکه
 عالم به شه وقی فه سلی نه وه به هار
 که وتۆته سه یران چیمهن و گولزار
 من له به هاردا شادیم ناشاد بوو
 کز و نائومی د ره نجم به باد بوو
 بولبول شاد به گول من ره نجمه پۆ بووم
 ناکامی ژین و به هاری نو بووم
 ئیمسال نه وه به هار خوشتتر له سالان
 پازاندوویه وه په نگی گولالان
 ههردوو ههله ت و لوتکه ی ههواران
 سه وز و سوور پۆشن باشتر له جارن
 من گول و گولزار له چاوما خار بوو
 سه وزه ی نه ورۆزی لام ژه هری مار بوو
 ته لی وه نه وشه م، لا سه رنگون بوو
 گولالهم له لا داخی دهروون بوو
 په لکی یاسه مهن شپوهی شه می بوو
 ئهمدی به حه سره ت دیدهم ته می بوو
 به هار هات و شه م له لای من دوور بوو
 وه ک په روانه ی کوپر دیدهم بی نوور بوو
 سه د خوژگه و حه سره ت به به هاری یار
 هه موه به بیانیه ئهمدی بالای یار
 ئیمسال نووری شه م نه یدا له چاوم
 دوور له دنیا و دین نائومی د ماوم

هەر من ناشادم (۱)

هەر من ناشادم،...

گشت عالەم شادن، هەر من ناشادم
 هەر من نه‌یوان وه‌لای هه‌ق دادم
 هەر من نام‌وراد قاپی مورادم
 هەر من بازی باز، نه‌رده‌ن نه‌ باره‌م
 هەر من رای شه‌ش دهر، به‌نده‌ن نه‌ چاره‌م
 هەر من ناسازهن، فه‌له‌ک وه‌به‌ختم
 هەر من گیرۆده‌ی نازار سه‌ختم
 هەر من چه‌رخ چه‌پ چه‌نیم وه‌قینه‌ن
 هەر من تاله‌م په‌ست خاک زه‌مینهن
 هەر من ستاره‌م سیایی نه‌سه‌ر
 هەر من فریشته‌م، که‌فته‌ن دهریه‌دهر
 هەر من ئیقبالم خاویر و خه‌فته‌ن
 هەر من نه‌رووی ئه‌رز رای راسم چه‌فته‌ن
 هەر من خه‌میده‌ی، دهر گه‌ردوونم
 هەر من جورعه‌نۆش جام مه‌جنوونم
 هەر من په‌روانه‌ی په‌شیتو حال جه‌سته‌م
 هەر من په‌ر سفته‌ی خه‌مناک و خه‌سته‌م
 هەر من چون بلب‌ل یه‌ک فه‌سلم وه‌سله‌ن
 هەر من سی فه‌سل عه‌مرم بی ئه‌سله‌ن
 هەر من رۆی ره‌وشه‌ن وه‌دیده‌م تاره‌ن
 هەر من زینده‌گیم چون ژار مارهن
 هەر من گرفتار جه‌ور عازاوم
 هەر من په‌ره‌ی دۆست دیده‌ لیتلاوم
 هەر من سزاکیش دوود داخانم
 هەر من چه‌مه‌رای رای له‌یلا خانم
 هەر من په‌ره‌ی دۆست له‌یلاخ نشینم

ها وه‌خته‌ن به‌رشۆ گیان شیرینم
 تا ئه‌ورۆ که‌ خیل مه‌یان وه‌دامان
 من هام نه‌سزا و جه‌ور بی سامان
 هەر موشکل گوشاد بدۆم مرادم
 وهرنه‌ تا مه‌رده‌ن خاتر ناشادم

(۱) دیوانی وه‌لی دپوانه، عوسمان هه‌ورامی - لاپه‌ره ۷۹ .

وه‌رگیرانه‌که‌ی پیره‌میتێد:

هەر من ناشادم، هەر من ناشادم
 هه‌موو که‌س شاده، هەر من ناشادم
 هەر من ناگاته‌ لای خوا دادم
 هەر من نائومی‌د قاپی مرادم
 هەر من یاره‌که‌ی به‌ختم تۆراوه
 هەر من شه‌ش دهری نه‌ردم گیراوه
 هەر من وا چه‌وته فه‌له‌ک به‌به‌ختم
 هەر من گیرۆده‌ی عه‌زایی سه‌ختم
 هەر من چه‌رخی چه‌پ وا لیم به‌قینه‌ه
 هەر من ناله‌ سه‌خت جیگه‌م زه‌منیه‌ه
 هەر من ئه‌ستیره‌م ره‌شه سه‌ره‌سه‌ر
 هەر من فریشته‌م ویتله‌ دهریه‌دهر
 هەر من ئیقبالم شوین نه‌هات که‌وته
 هەر من سه‌رگه‌ردان ریتی راستم چه‌وته
 هەر من گه‌رد و خول پیتی توونا و توونم
 هەر من بادنه‌نۆش جامی مه‌جنوونم
 هەر من وه‌ک بولبول وه‌سلم یه‌ک فه‌سله‌ه
 هەر من سی فه‌سله‌ی عومرم بی ئه‌سله‌ه
 هەر من هه‌راسان پای هه‌رده و توونم
 هەر من له‌ یاری خه‌م سه‌رنگوونم

هەر من به پهرداخ وئیلی داخانم
 هەر من چاوه پروان ریتی ئیلاخانم
 هەر من به بی دۆست ئیلاخ نوشینم
 نزیکه ده چیت، گیانی شیرینم
 تا ئه و رۆژهی خیل ئه گه پیته وه
 من ده رگای شادیم لی ناکریته وه
 مه گهر خودا وه ند بدات مرادم
 ئه گینا هه تا مه حشه ر ناشادم

هه ی شه می شه وان (۱)

وهلی:

هه ی شه می شه وان،...
 هه ی شه م پر شه وق، چل چرای شه وان
 هه ی زینده گی من، هه ی رۆح په وان
 هه ی مه ردومه ک دیده بی خه وان
 هه ی ئاهووی مودبر نه سایه سلکهر
 هه ی هه وای به رز له یلاخان نه سه ر
 هه ی عه نبه رین خال سۆسه ن کلان
 هه ی رۆشنایی سیامال جاف
 هه ی من په روانه ی په ر نه تاو تو
 هه ی من گهرۆده ی زولف خاو تو
 تو جاری نامای وه سه ر وهخت من
 گۆش نه دای به ئاه، زام سهخت من
 نه په رسای داخۆ من په ی تو چونم
 بی باک بای جه تین قرچه ی دهروونم
 هه وای له یلاخان ده ماخ که ردی شاد
 به خوا جه یفت که رد منت شی جه یاد
 بی مروه تیت که رد ئه ی شه م ده ربارم
 من په ی تو قه یس سیا ستارم

واده ی من و تو دیوان خـوا بو
 مه ر من جه و دیوان دادم په و بو
 وه رنه هائیسسه تو م به سلامهت
 با ئه ی هه ق مانتو تا رۆی قیامهت

(۱) دیوانی وهلی دپوانه، عوسمان هه ورامی لاپه ره ۸۳ .

وه گپه رانه که ی پیره میرد:

هه ی شه می شه وان، هه ی شه می شه وان
 هه ی شه می به شه وق چل چرای شه وان
 هه ی زینده گی من، هه ی رۆحی په وان
 هه ی گلینه که ی دیده ی بی خه وان
 هه ی وه ک بهختی من سه رگه شته ی سارا
 هه ی زولف پر له بو ن عه نبه رین سارا
 هه ی ئاسکی سرکی له سیبه ر سلکهر
 هه ی هه وای به رزی ئیلاخان له سه ر
 هه ی عه نبه رین خال سۆسه نی کلان
 هه ی روونا کایی په شمالاتی جاف
 هه ی من په روانه ی په رسووتاوی تو
 هه ی من گهرۆده ی زولفی خاوی تو
 تو جار تیک نایه ی به سه ر وهختی من
 گوئی ناگری له ئاه، زامی سهختی من
 ناپرسی ئاخۆ، من بی تو چونم
 بی باکی له تین قرچه ی دهروونم
 هه وای کوپستانت وا بو بووه وه
 جه یفت که رد منت له بیسه ر چووه وه
 بی مروه تیت که رد ئه ی شه م ده ربارم
 من بو تو قه یسی سیا ستارم
 وه عدی من و تو دیوانی خوا بیت
 مه گهر ئه و رۆژه دادم په و بیت

ئەگىنا ئىستا تۆ بەسە لامەت
وا ئەم ھەقەى من كەوتە قىامەت

ياران لە جەرگم

لە دەقى ھەورامى شىعەرەكەى وەلى دىوانەدا شىعەرى (ياران لە جەرگم و ياران وەسىيەتم ئەمە
بى لاتان)، بەك شىعەرە. بەلام بەھۆى نەشارەزايىبەو لە دىوانى وەلى دىوانەى (مەحمود خاكى
و.س.ع. شادمان)دا كراو بەدوو شىعەر. لىرەدا دەقى راستى شىعەرەكە و گۆرپىنەكەى پىرەمىردىش
دەنووسىنەو.

ياران نە جەرگم (۱)

ياران نە جەرگم،.....

تير (شەم) ئەمشەو دريا نە جەرگم
بەو خەدەنگ ئاما، ئاكام مەرگم
شەھىدم كەفەن مەكەن وە بەرگم
شەھىد وەبى غەسل، بى كەفەن خاسەن
ھەر كەس شەھىدەن، ھون بى قەساسەن
تەنبا بەھون زام جەرگەو
بسپاردىم وە خاك ھون وە بەرگەو
با بەو ئەندام گول رەنگىمەو
پەروانە ئاسا بى دەنگىمەو
شوشتەن نەگىلنو ھون زامانم
بەى تەور پەسەند گشت شەھىدانم
بەلام وەسىيەتم ئىدەن جەلاتان
ھەر چەند كەفتەن دوور وەلاتان
با گلگۆم تەنبا، جە راي خىلان بۆ
نزىك ھەوارگەى سەر رەوتلان بۆ
مىلى بەئەنداز، بەژن و بالاي شەم
بنىەن جە فەرەم، بەبى زىاد و كەم
تاقى بەوینەى، تاق برۆى ئەو
كە سوجدەگاھ گيانم بۆ بەشەو

بنويسن بەھون جەرگ سەر كەردەم
كەمن بەتير شەست شەم مەردەم
پەى چىش ئەو شەمە تاتار چىنەن
جە زىد بىزارەن، جەبەل نشىنەن
بەلگم ئەو قىبلەم جە راگوزارى
راش گنۆ، وە سەر گلگۆى من جارى
بزانۆ زەدەى شەست وىشەنان
داخ وە گل بەردە، حەسەت كىشەنان

(۱) ئەم دەقە لە دىوانى وەلى دىوانەى عوسمان ھورامىبەو وەرگىراو.

وەرگىرانەكەى پىرەمىرد:

ياران لە جەرگم، ياران لە جەرگم
تيرى شەم ئەمشەو، درا لە جەرگم
بەو تيرە گەبىمە ئاكامى مەرگم
شەھىدم كەفەن مەكەن بەبەرگم
من ئەو شەھىدەم بوومە پىناو
ئەوى شەھىدە كەفنى پى ناو
ھەروا بەخوینى زامى جەرگەو
بىنەنە ژىر خاك، خوین بەبەرگەو
با بەو ئەندامەى گول رەنگىمەو
پەروانە ئاساى بى دەنگىمەو
شتن نەگۆرئى خوینى زامانم
بەو پەسەندى ناو شەھىدانم
بەلام وەسىيەتم ئەمە بىت لاتان
ھەر چەند كەوتوومە دوورە ولاتان
تەنبا گۆرەكەم لەپتى خىلان بى
نزىك ھەوارگەى سەر رەوتلان بى
كىلىكى بەزىش بەقەت بالاي شەم
لە ژوور سەرم بىت بى زىاد و بى كەم

تاقیکیش وینه‌ی تاقی نه‌برۆی نهو
 که سوجده‌گاهی گیانم بیت به‌شه و
 بنووسن به‌خوین جه‌رگی سر کردووم
 که من به‌تیری ده‌ستی شه‌م مردووم
 چونکه نهو شه‌مه تاتاری چینه
 له دهشت بی‌زاره هه‌وار نشینه
 به‌لکو هه‌لکه‌وی له‌پری گوزاری
 پریگه‌ی بخاته سه‌ر گۆرم جاری
 بزانی کوشته‌ی ده‌ستی خو‌به‌تی
 له خاکا مه‌یلی ره‌نگ و بو‌به‌تی
 جوایی سوئالی گۆریشم وایه (۱)
 دیاری مه‌حشهرم شو‌ری له‌یلایه

(۱) ئەم بەیتە لە دەقی شیعەرەکەی (وەلی) دا نییه. دیارە که شیعری (پیره‌مێرد) ه.

یاران مه‌جنوونم (۱)

یاران مه‌جنوونم،...
 دێوانه، واریس قه‌ومی مه‌جنوونم
 ئاخکی‌ش زۆخ نۆش زام نه‌ ده‌روونم
 وینه‌ی مه‌جنوون ویل ئاواره‌ی توونم
 نه‌ورۆکه مه‌جنوون زۆخ زام قنیات
 جورعه‌ی نه‌جه‌ل چه‌شت، شی نه‌رۆی مه‌مات
 من که‌رد به‌وارس، خاس و که‌ست ویش
 گشت وه‌ من سپه‌رد، هه‌رچی تاما پیش
 خه‌م چه‌نی هه‌جران، په‌ژاره و خه‌یال
 ئاخ و داخ و ده‌رد، دل‌گیری مه‌لال
 ویلی و چول‌گه‌ردی و سه‌رگه‌ردان سه‌ر
 سه‌ودا و سیاسه‌ت یه‌ک جه‌ یه‌ک به‌ته‌ر

بی‌خوردی رۆوان، بی‌خاوی شه‌وان
 ره‌فییق زومره‌ی ده‌یری سه‌ر کوان
 شین و واوه‌یلا و زام په‌ر نه‌سه‌و
 فه‌ریاد نه‌به‌رد، ئیش کۆنه و نۆ
 یه‌ک یه‌ک جه‌م که‌ردم، ته‌مام سه‌راسه‌ر
 نه‌و وه‌هون دل، نویشت وه‌ ده‌فته‌ر
 وات من مه‌جنوونم، تۆ دێوانه به
 هامپرای وه‌حشییان بیدیانه به
 ناله‌م گشت ته‌مام یه‌کسه‌ر مزانو
 که‌س نه‌ بیش تاقه‌ن جای نه‌و بسانو
 من که‌ردم حه‌رام جه‌ ویم خورد و خه‌و
 هابیم وه‌ وارس، نیشته‌م نه‌جای نه‌و
 به‌لئێ خه‌مم هه‌ن نه‌ی دنیای فانی
 هه‌م فانی که‌رۆ مه‌جنوون سانی
 فرۆزان ده‌ور دنیایا پامال بو
 وه‌بی من یاگه‌ی مه‌جنون به‌تال بو

(۱) ئەم شیعەرە‌ی وە‌لی چوارده‌ بە‌یتە. بە‌لام له‌ وه‌رگێترانه‌که‌ی پیره‌مێرددا بووه‌ به‌هه‌ژده‌ بە‌یت، دیاره‌ که‌ چوار بە‌یتی
 لێ زیاد کردووه‌ و هه‌ندێ جیاوازی له‌ نێوانیاندا هه‌یه. هه‌روه‌ها ده‌قی هه‌ورامیبه‌که‌ له‌ دیوانی وە‌لی دێوانه‌ی
 عوسمان هه‌ورامیبه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌.

وه‌رگێترانه‌که‌ی پیره‌مێرد:

یاران مه‌جنوونم

یاران مه‌جنوونم، یاران مه‌جنوونم
 دێوانه و واریس، قه‌ومی مه‌جنوونم
 ئاخکی‌شی زووخ نۆش زامی ده‌روونم
 وه‌ک مه‌جنوون ویل و ئاواره‌ی توونم
 مه‌جنوون خه‌فته‌تی، کرد بوو به‌قنیات
 پیاله‌ی مه‌رگی چه‌شت که‌وته‌ رووی مه‌مات
 شیتتی و خه‌مباری و مه‌حررومی و بسال
 دای به‌من به‌ئیرس کردی به‌هاو حال

خەم و هيجران و پهژاره و مهلال
 ناخ و داخ و دهر، په شپيوي خه يال
 وپل و چولگه ردی و به لای ئیخه گر
 سه و دای سیاست یهک له یهک به دتر (۱)
 ئادابی مهینهت جه فای رۆژگار
 کزه و سۆزه و تاو دلای بی قهرار
 برسیتی رۆژان، بی خهوی شهوان
 فرمیسکی دیدهی وهک ئاوی رهوان
 شین و واوهیلای زامی هاتووه سو
 هاواری ئازار زامی کسونه و نو
 گردی کردهوه یهک یهک سهه راسهر
 به خوینی دلی نووسییه دهفتهر
 دای به من وتی، جینشینم به
 له سهه ر ئه م ئیرسه تو ئه مینم به
 ئیستا مه جنوون مرد من له جیبی ماوم
 زۆری عه شقی خۆم ئه مه ی پیتداوم
 زۆرکس هه ولای دا، کس لایه ق نه بوو
 هیهج کس به دلایی پاک عاشق نه بوو
 خه و و خۆراکم له خۆم هه رام کرد
 له گه ل چه پگه ردی چه رخا دهرم برد
 تا کو ئه م فیزه م له وه وه ده ست کهوت
 قابیلیه تی، جنوونم بهر کهوت
 ئای مه جنوون رۆحت به جه نته ت شاد بی
 چاکه ی تو م تا مه رگ ئه بی له یاد بی
 به لام ئه ترسم ئه م دنیای فانی
 هینده نه ژینتی مه جنوونی سانی
 سه دای جنوونی په ی دهر به دهر بی
 جگه ر گۆشه که م، ئاه دهر به دهر بی

(۱) لهو نیوه بهیتهدا به ئاشکرا دیاره که چۆن پیره میترد ویستویه تی به هۆی شیعی دلداری وه لیبیه وه مه بهستی
 سیاسی خۆی دهر پیت.

ئۆف برینداره

به لای منه وه ئه م شیعه ره، ئه وه نده ئوسلوب و واتای پیره میتردی تیا به رهنگه شیعی پیره میترد
 بیت و لاسایی وه لی دیتوانه ی کرد بیته وه. جگه له وه ی له هیهج لایه که وه دهقی هه ورامیبیه که ی ئه م
 شیعه ری وه لی چنگ ناکه ویت و ته نها ئه وه ی پیره میترد تا ئیستا له ئارادایه .

ئۆف برینداره

ئۆف برینداره، ئۆف برینداره
 تو ی جه رگی منه، وا برینداره
 هه ر چاوی منه، له خه و بیزاره
 هه ر دلی منه پر له هاواره
 هه ر ئاهی منه سه مه ای گرتووه
 سه قفی گه ردوونی کون کون کردووه
 هه ر ئاله ی منه دنیای بی زران
 ناقووسی دیری به شیه ون زپان
 شیه ونی منه به که ژ و کۆوه
 ده م به هاواری له یل و رۆرۆوه
 تا ئه و رۆژه ی خیل دیته خواره وه
 پرووی شه م ئه بینم له که ناره وه
 هه روا سه رشیت و خوینینه به رگم
 له هیجرانی شه م هه سه رت به مه رگم

چۆل نشینه خۆم (۱)

وه لی:

چۆل نشین ویم،.....
 چون قه یس مه جنوون، چۆل نشین ویم

بهخت سیا و شووم، دلّ خه مین ویم
 مه حرووم دیدار، دنیا و دین ویم
 ئه رامهندهی دهور، بی و یانه ویم
 ره فییق وه حششی، ویران یانه ویم
 پابه ست زنجیر، مه کر لیوه ویم
 سه رسام و سادار زهدهی دیوه ویم
 دوور که فتهی وه تن هه راسان ویم
 مه حرووم مه جلس گشت خاسان ویم
 سه رتاپا سفتهی گره ی نار ویم
 دلّ پارهی قولاپ نیش یار ویم
 قامهت خه مزده، رسوای عام ویم
 شهیدای بی هوش و عهقل و فام ویم
 وه تیر تانهی ناکه سان ویم
 دژساخ هه ردهی کورده ستان ویم
 مه حبووس زنجیر خه یالان ویم
 پرووزهرد دیوان هامسه ران ویم
 گیردهی مهینهت دلگران ویم
 بی قه در و قیمهت جه لای ناس ویم
 تن لوخت عوربان بی کراس ویم
 گیردهی فه رهنگ تازه دیل ویم
 که شتی شکستهی به حر نیل ویم
 مایه لاو به رده، بی هاومال ویم
 دلّ سیا قه قنهس، کوی زوخال ویم
 شهرمه ندهی عه شرت سه ر ئه فگه نده ویم
 رووسیای دهرمال خودا و بهنده ویم

(۱) ئه م دهقه له دیوانی وهلی دیوانه ی عوسمان هه ور امیبیه وه وه رگیراوه.

وه رگیرانه که ی پیره میترد:

چۆل نشینه خۆم، چۆل نشینه خۆم
 چون قه یسی مه جنوون چۆل نشینه خۆم
 بهختی سیا و شووم دلّ خه مینه خۆم
 مه حروومی دیدار دنیا و دینه خۆم
 ئاره مندهی دوور بی دیانه خۆم
 ره فییقی وه حششی ویران یانه خۆم
 سه رسامی سادار زهدهی دیوه خۆم
 پابه ستی زنجیر مه کر و ریوه خۆم
 دوور که فتهن وه تن هه راسانه خۆم
 مه حروومی مه جلس گشت خاسانه خۆم
 سه رتاپا سفتهی گره ی نار خۆم
 دلّ پارهی قولاپ نیشی پار خۆم
 قامهت خه مزده رسوای عامه خۆم
 شهیدای بی هوشی عهقل و فامه خۆم
 وه تیری تانهی ناکه سانه خۆم
 ده ستاخ هه ردهی کورده ستانه خۆم
 مه حبووسی زنجیر، خه یالانه خۆم
 مایه ی فیکر و هوش وه تالانه خۆم
 پرووزهردی دیوان هام سه رانه خۆم
 گیردهی مهینهت دلّ گرانه خۆم
 بی قه در و قیمهت جه لای ناسه خۆم
 تن لوختی عوربان بی کراسه خۆم
 گیردهی فه رهنگ تازه دیله خۆم
 که شتی شکستهی به حر نیله خۆم
 مایه ی لاو برده بی هاوماله خۆم
 دلّ سیا قه قنهس کوی زوخاله خۆم
 شهرمه ندهی عه شرت سه ر ئه فگنده خۆم
 رووسیای دهرمال خودا و بهنده خۆم

پهري رهشمالان

ناونيشانى دهقى ئەم شيعرهى وهلى (شای سیا يانان) ه. له وەرگيترانهكەى (پيره ميترد) دا بووه به (پهري رهشمالان) شيعرهكەى وهلى ده بهيته و وەرگيتراووهكه نو بهيته.

شای سیا يانان (۱)

شای سیا يانان، شای سیا يانان
شۆخ شيرين شهوق، شای سیا يانان
(شه م) شيفا بهخش، شادی پهروانان
سهركيش رهويل، دیده قهترانان
تهتار (طایف)، تايغه تهتار
سپی ماس سل، سوب نهسهه قهتار
پاز ريزهه نهبات، رهند رهويلان
ناز و نهزاکهت، نازدار خييلان
جهيران چهريده وهردهي له ييلاخ
دلگيران ودهرد سه يادان جهداخ
ناهوی گهرمه سپر، ههرده و ههلهت دهير
شاهين شهش دانگ، شۆخ دیده تهير
داخى تو نيای وه ريشهه جهرگم
سارپيش نه بو تاوه رۆي مه رگم
من ناشی سه ياد، تو صهيد قوچاخ
به رشيت جهدهستم، سه جار ناخ و داخ
مه رههه خود اوهند كه رامات بي شو
ئهم جار شاد كه رۆ دیده من به تو
وه رنه من صه ياد سه رگه شتهه سارام
جه داخ تا مه رگ جه هجران دارام

(۱) ديوانى وهلى ديتوانه، عوسمان هه ورامى لاپه ره ۵۶

وه رگيترانهكەى پيره ميترد:

پهري رهشمالان، پهري رهشمالان
ئه ستيرهه گهشى بورجى رهشمالان

شه مى شيفا بهخش شايى پهريان
ده ليلهه قهتار، دیده قهترانان
پاز وينهه نهبات رهندي رهويلان
ناز و نهزاکهت، نازدارى خييلان
جهيرانى ههردهه پهروه ردهه ئيلاخ
عاشقانت پر دهرد، راوكه ران بهداخ
ئاسكهكەى گهرميان ههرده و ههلات سهير
شاهيني شهش دانگ، شۆخ دیده تهير
داخى تو ناوته له ريشهه جهرگم
سارپيز نابيت تا سه ر وادهه مه رگم
من خه شيم راوكه ر تو چاكي نيچير
هه ر چهند هه ولم دا بۆم نه هاتيه گير
مه ر نه و خوايهه به خشندهه كه ره م
هه ر خۆي من و تو دلشاد كا به هه م
ئه گينا وا من شوينم سه حرايه
تا ئه مرم پيشهه م هه ر واوه يلايه

به كۆي زوخال بيت

دهقى شيعرهكەى وهلى ههشت بهيته، له وەرگيترانهكەى پيره ميترددا بوته ده بهيت.
وهلى:

قيبلهه زوخال بو، (۱) ...
يانهه باوانت، وه كۆي زوخال بو
دايهت نابينا، زوانش لال بو
باوه مه ده باي، شاديت به تال بو
هانام بهو خوداي، بي تهناف مالهن
ئه رجه من سه ردى مه يلت خه يالهن
دوور جهه بالاي تو باوانت چۆل بو
چون قهيس ئاسا و كه لپوس نه كۆل بو
بهى ته ور بي كهس، باي كهست نه مانو